

20 000 tyttöä ilman omaa lehteä

Näin syntyi Malin – Lehti futistytöille

Petra Vuolanen

Opinnäytetyö

Journalismin koulutusohjelma

2011

Journalismin koulutusohjelma

<p>Tekijä Petra Vuolanen</p>	<p>Aloitusvuosi 2008</p>
<p>Opinnäytetyön nimi 20 000 tyttöä ilman omaa lehteä Näin syntyi Malin – Lehti futistytöille</p>	<p>Sivu- ja liitesivumäärä 41+46+8</p>
<p>Ohjaaja Miisa Jääskeläinen</p>	
<p>Tämän produktityyppisen opinnäytetyön aiheena on jalkapalloa harrastaville tytöille ja heidän vanhemmilleen tehdyn lehden suunnittelu ja toteutus. Opinnäytetyöstä käy ilmi, miten nuoret toimivat neuvonantajina sisältöä luonnostellessa ja miten kohderyhmän tavoittamisessa lopulta onnistuttiin. Lehden tavoitteena oli muun muassa uusien tyttöjen innostaminen jalkapalloharrastuksen pariin.</p> <p>Opinnäytetyön toimeksiantaja on espoolainen jalkapallon kasvattajaseura F.C. Kasiysi, mutta idea lehden toteuttamiseen tuli opinnäytetyön tekijältä. Seuran joukkue F.C. Kasiysi Minnit T99 oli aktiivisesti mukana lehden suunnittelussa ja toteutuksessa. Lehti kustannettiin ilmoitusmyynnistä saaduista varoista ja myynnistä yli jäänyt raha käytettiin joukkueen hyväksi.</p> <p>Jalkapalloa on perinteisesti pidetty miesten harrastuksena, mutta Malin – Lehti futistytöille levittää naisfutiksen ilosanomaa. Suomalaisia jalkapalloa seurassa harrastavia alle 15-vuotiaita tyttöjä on jo 20 000 – kaikki lehden potentiaalisia lukijoita.</p> <p>Opinnäytetyön kirjoittaja suunnitteli lehden sisällön, kirjoitti useimmat lehden jutut ja käytti hyväksi kontaktinsa lehden kuvituksen, taiton ja joidenkin artikkelien luomiseksi.</p> <p>Malin – Lehti futistytöille toteutettiin kertaluontoisena julkaisuna, mutta lehden rakenne suunniteltiin sellaiseksi, että lehti voitaisiin julkaista uudelleen samalla konseptilla.</p> <p>Opinnäytetyön ideointi alkoi huhtikuussa 2011 ja lehti tuli painosta elokuun puolivälissä. Lehti otettiin kiinnostuneena vastaan ja palautteen perusteella lehden julkaisua kannattaisi jatkaa.</p>	
<p>Asiasanat nuortenlehdet, toimitustyö, journalismi, jalkapallo, asiakaslehdet, harrastelehdet</p>	

Journalism

<p>Author Petra Vuolanan</p>	<p>Year of entry 2008</p>
<p>The title of thesis 20 000 girls without their own magazine <i>Malin</i> was born – the story of creating a football magazine for girls</p>	<p>Number of pages and appendices 41+46+8</p>
<p>Supervisor Miisa Jääskeläinen</p>	
<p>The subject of this product-related thesis is the planning and implementation of a magazine for young female football enthusiasts and their parents. It shows how young football girls functioned as advisors when planning the content and design of the magazine and how the editorial staff succeeded in reaching its target audience.</p> <p>The sponsor for this thesis is FC Kasiysi, a football club based in Espoo. The idea of creating and publishing the magazine originally came from the author of this thesis. The football club's team, FC Kasiysi Minnit T99, was also actively involved in planning and realizing the magazine. The costs of making the magazine were covered by selling advertisements.</p> <p>Football has traditionally been considered as men's hobby, but <i>Malin</i>, the magazine for football girls, is now spreading the word about how much fun football can also be for girls. In Finland there are already 20 000 girls under the age of 15 who play football on a football club; these are all potential readers of <i>Malin</i>.</p> <p>The content of the magazine was planned by the author, who also wrote most of the articles and used her contacts to find people to create the illustrations, photos and layout, as well as some of the articles.</p> <p><i>Malin</i>, the magazine for football girls was carried out as a one-off publication, but the structure was designed in such a way that the magazine could be published again using the same concept.</p> <p>Brainstorming for this thesis began in April 2011 and the magazine was ready for distribution in mid-August. <i>Malin</i> was received with great interest and according to the feedback, publishing of this magazine should continue.</p>	
<p>Key words girls' magazines, editing, journalism, football, customer magazines, hobby magazines</p>	

Sisällys

1	Johdanto.....	3
1.1	Opinnäytetyönä lehti futistytöille.....	3
1.2	Produktityyppisen opinnäytetyön tavoitteet.....	4
2	Alussa piti saada idea ”myydyksi”	6
2.1	Toimeksiantajan esittely.....	7
2.2	Joukkuelehtiä on toteutettu seurassa ennenkin.....	7
2.3	Jalkapalloa harrastavia tyttöjä on paljon.....	8
3	Uuden nuortenlehden suunnittelu.....	10
3.1	Vanhemmat mukaan ja projekti käyntiin	10
3.2	Joukkueen tytöt toimituksen neuvonantajina.....	12
3.3	Äänestys lehden nimestä	15
4	Suunnittelusta toteutukseen	16
4.1	Toimitustila ja toimituksen kokoonpano	16
4.2	Juttujen ideointi ja toteutus.....	19
4.3	Ideasta valmiiksi jutuksi: Kämpit, ystävykset ja joukkuekaverit.....	20
4.4	Lehden ulkoasu	22
4.4.1	Logo ja kansi.....	23
4.4.2	Kuvat ja kuvitukset	24
4.5	Lehden rakenne.....	24
4.6	Tekniset työvälineet	26
4.6.1	Sivusuunnitelma Excelissä	27
4.6.2	Tallennustila Dropboxissa	27
4.7	Mainosmyynti lehden rahoitus pohjana	28
4.8	Lehden talous: mihin rahaa kului?	30
5	Mikä lehtityyppi?.....	31
5.1	Miksi Malin on harrastelehti... ..	31
5.2	...nuortenlehti.....	31
5.3	... ja vähän sidosryhmälehtikin?.....	32
6	Palaute ja lehden arviointi.....	33
6.1	Tyttöjen mielipiteet lehdestä.....	33
6.2	Toimeksiantajan palaute lehdestä ja prosessista.....	36
6.3	Omien tavoitteiden saavuttaminen.....	37

6.4	Mitä tekisin toisin.....	37
7	Lähteet.....	40
8	Liitteet	42
	Liite 1. Esitys: ”Lehti Mimmifutaaja”	42
	Liite 2. Malinin mediakortti	42
	Liite 3. Tiedote 16.8.2011 ”Malin on kaivattu futisaiheinen tyttöjen lehti!”	47
	Liite 4. Helsingin Sanomat 24.7.2011 ”Ihohoito-ohjeita futisjoukkueelle”	48
	Liite 5. Sport 8/2011, s. 82 ”Futarin faktat”	49

1 Johdanto

Suomessa on noin 20 000 jalkapalloa harrastavaa tyttöä, mutta heille ei ole omaa lehteä. Tämän raportin tarkoituksena on antaa kattava kuva siitä, miten syntyi Malin – Lehti futistytöille, jonka tavoitteena oli täyttää tämä suomalaisessa lehtikentässä oleva tyhjiö.

Raportissani kerron keinoista, joiden avulla pääsin lähelle 2010-luvun nuoren ajatusmaailmaa ja selvitin, millaista lehteä nuoret futiaajat haluaisivat lukea omasta harrastuksestaan. Raportin viimeisestä osiosta voit lukea, mitä tyttöfutiaajat itse ovat mieltä heille tehdystä lehdestä.

Pyrin kuvaamaan työprosesseja, joiden kautta jutut saivat lopullisen muotonsa sekä kertomaan työvälaineistä, jotka helpottivat prosessin organisoimista. Erittelen myös kolmea eri lehtityyppiä, joiden elementtejä Malinissa on.

Esittelen lehtiprosessin etenemisen kronologisesti idean synnystä suunnitelman esittelyyn, toimituksen kokoamiseen ja toimitustyön aloittamiseen. Käsittelen yksittäisen jutun syntyprosessia ja toimituksen yhteistyötä sekä mainosmyyntiä ja sen organisoimista.

Lisäksi kerron lyhyesti lehden ulkoasusta ja väreistä ja erittelen rakenteen osia, joiden varaan lehti voitaisiin tarvittaessa rakentaa uudelleen. Raportin lopussa kerron toimeksiantajalta saamastani palautteesta ja siitä, mitä tekisin toisin vastaavan projektin parissa työskennellessäni.

1.1 Opinnäytetyönä lehti futistytöille

Journalismin opintojeni aikana hauskinda ja opettavaisinta on ollut H2-lehden toimitaminen. Ajattelin, että haluaisin tehdä myös opinnäytetyönäni jonkin konkreettisen journalistisen tuotteen. Kun idea tyttöjen futislehdestä alkoi kyteä mielessäni keväällä 2011, hoksasin että siinä voisi olla aihe opinnäytetyölle.

En ole ikinä harrastanut jalkapalloa enkä totta puhuakseni mitään muutakaan joukkuelajia. Pikkusiskoni on sen sijaan innokas jalkapalloilija. Vanhemmilleni oli tullut ko-

tiin 12-vuotiaan siskoni seuran kolmen poikajoukkueen varainkeruumielessä toteuttama Kärkkäri-niminen tabloid-lehti. Selasin lehteä ja ihmettelin sen valtavaa mainosmäärää. Rahasammolta vaikuttanut aviisi sisälsi paljon kiinnostavaa nuorisourheiluasiaa, mikä kylläkin näytti jäävän ilmoitussisällön jalkoihin.

Kuten monet urheiluseurat ja -joukkueet, myös siskoni jalkapallojoukkue on pitkään miettinyt tapaa kerätä varoja joukkueelle. Joukkue on ollut koossa jo neljä vuotta, mikä tarkoittaa sitä, että vajaan kahden vuoden kuluttua porukka hajooa tyttöjen kasvaessa ulos kasvattajaseuraimista ja siirtyessä aluejoukkueisiin. Omasta pitkäaikaisesta ja tärkeästä tiimistä olisi hauskaa saada jonkinlainen konkreettinen muisto.

Viinilasin äärellä huhtikuuisena perjantai-iltana aloimme ideoida äitipuoleni Anna Vuolansen kanssa tytöille suunnattua futislehteä, uudenlaista joukkuejulkaisua, jolla olisi useita tavoitteita. Tärkeimpänä tavoitteena näin tyttöfutaajien identiteetin vahvistamisen, naisjalkapalloilijoiden esiintuomisen ja tiedon jakamisen nuoren urheilijatyttöjen henkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista. Anna Vuolainen, joka on myös siskoni joukkueen F.C. Kasiysi Minnit T99:n joukkueenjohtaja, työskentelee itse yritysviestinnän parissa, ja meillä oli nopeasti koossa monta juttuideaa.

Olin hakenut ahkerasti kesätoimittajan paikkaa ja käynyt lukuisissa työhaastatteluissa, mutta mikään ei ollut tärpännyt. Kesäksi piti keksiä jotakin tekemistä. Esittelin ideaani muutamalle kaverille, pikkusiskolleni ja opettajalle. Kaikki olivat sitä mieltä, että lehti kannattaisi toteuttaa. Tärkeimpänä motiivina työn aloittamiselle oli kuitenkin oma innostuneisuuteni. Koin, että voisin viettää hauskan kesän perehtyen uuteen aihealueeseen kirjoittaen juttuja lehteen, jonka julkaiseminen tuntuu tärkeältä.

1.2 Produktityyppisen opinnäytetyön tavoitteet

Tämä produktityyppinen opinnäytetyö koostuu kahdesta osasta. Produktiossa on toteuttamani lehti ”Malin – Lehti futistytöille”, toinen osa on lehden syntymisestä kertova raportti ”20 000 tyttöä ilman omaa lehteä”. Lehtiprosessin aikana kirjasin tarkasti ylös kaikki työvaiheet: talletin sähköpostit, kirjalliset suunnitelmat, kalenterimerkinnät, litteroidut haastattelut ja palaverimuistiinpanot. Projektin lopussa kävin läpi kaikki säilyttä-

mäni materiaalit. Raportti on koostettu näitä dokumentteja hyväksikäyttäen sekä ammentuen tietoa muutamista lähteistä, jotka käsittelevät lehdentekoa ja eri lehtityyppejä. Raporttiosan painopiste on lehden syntyyn johtaneen prosessin avaamisessa ja sen arvioinnissa.

Suunnitteleamalla ja toteuttamalla kokonaisen lehden itse alusta loppuun halusin oppia ymmärtämään entistä paremmin lehdenteon prosessia. Viemällä näin ison projektin läpi opinnäytetyön raameissa pyrin osoittamaan, miten kokonaisvaltaista käytännön osaamista olen saanut HAAGA-HELIAN journalismin koulutusohjelmassa. Samalla pyrin parantamaan toimituksellisia yhteistyötaitojani ja kehittämään itseäni juttujen suunnittelijana, kirjoittajana sekä editoijana. Projektin aikana pyrin myös selvittämään, miten kohderyhmän apua voi hyödyntää julkaisun suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Tällä kaikella tähtäsin siihen, että saisin hankittua itselleni sellaiset taidot, joilla pystyn toteuttamaan itsenäisiä suunnittelu- ja kehityshankkeita käytännön työelämässä journalismin alalla.

Lehdelle asetin tavoitteeksi, että se:

- kertoo jalkapallosta, yhdestä joukkueesta harrastuksen parissa sekä nuoren harrastajan henkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista
- herättää uusissa nuorissa kiinnostuksen jalkapalloa kohtaan
- kohottaa F.C. Kasiysi Minnit -joukkueen yhteishenkeä ja joukkue saa lehden muistoksi omasta joukkueestaan
- tuo myönteistä näkyvyyttä F.C. Kasiysi -seuralle ja innostaa seuraa oman lehden toteuttamisessa
- auttaa joukkuetta varainhankinnassa

2 Alussa piti saada idea ”myydyksi”

Niin kuin jokainen itse ideoitu free-juttu täytyy saada myytyä lehdelle, myös tyttöjen futislehti oli omassa päässäni syntynyt idea, josta toimeksiantaja piti saada kiinnostumaan. Ennen kuin otin yhteyttä toimeksiantajaan, minun täytyi perustella itselleni, mitä olen oikeastaan ryhtymässä tekemään ja miksi. Kun olin ensin kirjannut projektin tavoitteet ja lehden linjanvedot itselleni ylös, oli helppoa tehdä projektista esitys myös muille.

Jalkapalloseura tuntui luontevalta toimeksiantajalta opinnäytetyölle, joka tähtäsi joukkuejulkaisun tekemiseen. Seuran mukanaolo auttoi lehden syntyä taloudellisessa mielessä, koska pystyimme hakemaan lehteen mainostajia seuran nimissä. Juttuja tehtiin jalkapalloseuran jäsenille ja seuran toiminta-alueen asukkaille, joten lehdestä oli tulossa sidosryhmälehti. Erittelen sidosryhmälehdessä käsitettä tarkemmin luvussa 5.3.

Suunnitteluvaiheessa puhuin lehdestä työnimellä ”Mimmifutaaja”. Tein suunnitelmieni pohjalta lehtiprojektia havainnollistavan Power Point -esityksen (liite 1), jossa esittelin:

- mitkä ovat lehtiprojektin tavoitteet
- mikä on lehden motto
- missä aikataulussa lehti toteutetaan
- kuka on lehden potentiaalinen lukija ja miten lehti jaellaan
- millaisia juttuja lehdessä voisi olla
- miten toimeksiantaja hyötyy projektista
- kuka lehden toteuttaa ja millaiset edellytykset hänellä on lehden aikaansaamiseksi

Tämän esityksen avulla projektia ja lehteä oli helppo esitellä sekä toimeksiantajalle että muille yhteistyötahoille. Pystyin helposti lähettämään pdf-muotoisen esityksen esimerkiksi sähköpostitse, kun etsin lehteen tekijöitä ja minun piti esitellä lehti lyhyesti mutta kattavasti.

2.1 Toimeksiantajan esittely

F.C. Kasiysi on espoolainen, yli 20 vuotta toiminut jalkapallon kasvattajaseura. Sen tavoite on tarjota hyvä jalkapallon harrastusympäristö niin kilpa- kuin harrastetasollakin. Jäsenmäärältään Kasiysi kuuluu Suomen suurimpien jalkapallon harrastajaseurojen joukkoon. Jäseniä on lähes 1200.

Seuralla on päätoiminen seuratoimen johtaja, valmennuspäällikkö sekä toimistos sihteeri. Toimintaa ohjaa johtokunta. Pääosa seuran jäsenistä on 6–15-vuotiaita tyttöjä ja poikia. Harrastus alkaa jalkapallokoulusta, josta juniorit siirtyvät aluejoukkueisiin ja myöhemmin tavoite- tai haastejoukkueeseen.

Projektin alussa oli tärkeää saada seuran johto vakuuttuneeksi siitä, että toimeksiantajaksi ryhtyminen on seuralle kannattavaa. Tein lehdestä havainnollistavan esityksen, jonka lähetin puheenjohtajalle tutustuttavaksi jo ennen ensimmäistä tapaamistamme.

Seuran johtokunta lähti innostuneesti mukaan tukemaan lehden syntymistä. Seurassa oli jo jonkin aikaa haaveiltu oman seurajulkaisun toteuttamisesta, ja johtokunnan puheenjohtaja Anssi Koskenvesa ajatteli, että tyttöjen futislehden tekeminen yhden joukkueen nimissä voisi olla hyvä ensimmäinen askel kohti seuran omaa julkaisua. Koskenvesa toivoi, että tyttöjen futislehti korostaisi sitä, että lapsen jalkapalloharrastus voi yhdistää ja lähentää koko perhettä. (Auvinen, R. & Koskenvesa, A. 3.5.2011.)

2.2 Joukkuelehtiä on toteutettu seurassa ennenkin

Joukkuelehtiä on toteutettu Kasiysin nimissä aiemminkin ja päätin ottaa yhteyttä viimeisimmän hankkeen toteuttaneeseen päätoimittajaan. Kärkkäri-lehti, josta idea tyttöjen futislehteenkin alun perin kumpusi, oli MTV3:n uutisankkuri Keijo Leppäsen aloittama hanke. Leppäsen päätoimittamien lehtien jutut on teetetty kouluprojektina Laajasalon opiston lehtitoimittajaopiskelijoilla. Leppänen toteutti Kärkkäri-lehden kolmelle F.C. Kasiysin joukkueelle keväällä 2010. Hänen oma poikansa pelaa jalkapalloa Kasiyissä.

Kärkkärin taustalla oli Leppäsen mukaan puhtaasti bisnes-ajattelu. Joukkuelehden lisäksi hän on toteuttanut lehdet kahden poikansa koululuokille. Kaikki julkaisut ovat olleet 16–20-sivuisia tabloideja, joista jokainen on tuottanut tuhansia euroja voittoa. (Leppänen, K. 27.4.2011.) Minulle oli alusta asti selvää, että varainhankinta on toki tärkeä tavoite tyttöjen futislehden tekemisessä, mutta sitäkin tärkeämpää on tehdä lehti, jonka sisältö kiinnostaa nuoria ja joka on journalistisesti laadukas. Leppäsen haastattelussa tärkeimmäksi ja hyödyllisimmäksi opiksi nousi se, miten ilmoitusmyynti kannattaa toteuttaa. Pääviesti oli: käyttäkää kaikki suhteet hyödyksi ja kannustakaa vanhempia läpi myyntiprosessin (Leppänen, K. 27.4.2011).

Toinen Leppäsen tärkeä huomio oli, että lehden sisällön täytyy olla yleisesti kiinnostavaa. Joukkuekuvat ja -esittelyt kiinnostavat vain joukkuetta itseään. Niiden sijaan lehdessä pitäisi olla tunnettuja jalkapalloilijoita tai julkkiksia. Myös mainostajat täytyy vakuuttaa siitä, että lehti kiinnostaa laajaa yleisöä. (Leppänen, K. 27.4.2011.)

2.3 Jalkapalloa harrastavia tyttöjä on paljon

Suomen Liikunta ja Urheilu SLU ry:n kansallisessa liikuntatutkimuksessa 40 prosenttia 8–13-vuotiaista tytöistä ilmoittaa harrastavansa urheilua urheiluseurassa (SLU 2009–2010, 32). Jalkapallo on tutkimuksen mukaan Suomen selkeästi suosituin urheilulaji (SLU 2009–2010, 7). Jalkapalloa on tyypillisesti pidetty poikavaltaisena harrastuksena, mutta viime vuosina tyttöjen harrastajamäärä on kasvanut räjähdysmäisesti. Kun suomalaisia naispuolisia jalkapallon harrastajia oli vuosituhannen alussa noin 12 000, vuoden 2010 lopussa Palloliiton rekisterissä oli jo noin 26 000 naispuolista jalkapallon harrastajaa. Rekisteröityneistä pelaajista noin 20 000 on alle 15-vuotiaita (Suomen Palloliitto 2010, 35).

Naisten jalkapallo on saanut viime vuosien aikana lisää huomiota muun muassa Suomen naisten maajoukkueen menestyksen ansiosta. Vuonna 2009 Suomessa emännöitiin naisten jalkapallon Euroopan-mestaruuskilpailut.

Suomessa ilmestyy kaksi täysin jalkapalloon keskittynyttä aikakauslehteä: Egmont Kustannuksen kuukausittain ilmestyvä Goal ja neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Suomen Pal-

loliiton jäsenlehti Maali!. Naisjalkapalloa tuodaan lehdissä jonkin verran esille, ja esimerkiksi vuonna 2010 Laura Österberg Kalmari oli Maali!-lehden kannessa. Naisille suunnatuissa urheilulehdissä käsitellään silloin tällöin jalkapalloaiheita, mutta puhtaasti naisille suunnattua jalkapalloaiheista aikakauslehteä Suomessa ei ole. Tyttöjenlehdissä urheiluaiheet tulevat kokemukseni mukaan harvinaisen vähän esiin.

3 Uuden nuortenlehden suunnittelu

Päätin jo projektin alussa lähteä tavoittelemaan tyttöjen futislehdelle laajahkoa yleisöä. Koska lasten jalkapallo on usein koko perheen harrastus, halusin että lukijoina olisi alakouluikäisten lasten ja nuorten lisäksi myös lasten vanhemmat ja valmentajat. Lapset ja nuoret olivat kuitenkin hankalin ryhmä tavoittaa, koska – no, siitä on vierähtänyt jo reilu kymmenen vuotta, kun itse olin varhaisteini.

En halunnut tehdä juttuja pelkästään nuortenlehtiä matkimalla, vaan halusin selvittää, millaisesta lehden ulkoasusta ja millaisista jutuista kohderyhmä oikeasti pitää. Ennen juttujen ja taiton aloittamista järjestimme F.C. Kasiysi Minnit -joukkueelle työpajan, jossa he saivat arvostella erilaisia lehtiä ja esittää toiveita lehden sisältöä koskien. Joukkueen pelaajat ovat vuonna 1999 syntyneitä tyttöjä, joten he edustavat hyvin Malinin kohderyhmää, jonka määrittelimme alle 15-vuotiaiksi tytöiksi.

3.1 Vanhemmat mukaan ja projekti käyntiin

Jokaisella F.C. Kasiysin joukkueella on oma joukkueenjohtaja, joka on useimmiten jonkun pelaajan äiti tai isä. F.C. Kasiysi Minnit T99 -joukkueen joukkueenjohtaja Anna Vuolanen oli tärkein kontaktini toimeksiantajaan. Yhteydenpidon teki erittäin helpoksi se, että Anna on perheenjäseneni. Myös muut joukkueen vanhemmat sitoutettiin projektiin mainosmyyntiä hoitamaan. Tarkemmin erittelen mainosmyynnin käytännön toteutusta kohdassa 4.2.

Heti saatuani seuran puheenjohtajan siunauksen projektin toteuttamiseksi F.C. Kasiysin nimissä kutsuin koolle kolmen pelaajan äidit, joiden kanssa sovimme projektin rahoituksesta.

Keijo Leppäsen haastattelusta saadut tiedot toimivat ohjeenani sille, mitä asioita aloituspalaverissa pitäisi käydä läpi. Esittelin äideille lehdestä tekemäni presentaation alustavine juttuideoineen, budjetin sekä mahdolliset ilmoittajat. Sovimme mediakorttiin kirjattavat mainoshinnat, asetimme tavoitteen mainosmyynnille ja ideoimme juttuja

hieman lisää. Yksi tapaamiseen osallistuneista äideistä oli joukkueen talousvastaava Laura Harju, joka nimitettiin tapaamisessa lehden myyntivastaavaksi.

Tapaamisessa sinetöitiin lehdelle ehdottamani painosmäärä 5000 kappaletta. Uskoimme, että näin iso painos pystyisi herättämään mainostajien kiinnostuksen. Isosta painoksesta riittäisi lehtiä myös joukkueen myytäväksi. Lisäksi olin sopinut seuran toiminta-alueella sijaitsevien koulujen rehtorien kanssa lehden jakamisesta koulun oppilaille.

Laskimme, että jokainen joukkueen 20 pelaajasta voisi myydä ainakin 30 lehteä. Lehden irtonumerohinnaksi sovittiin viisi euroa, joka olisi kätevä summa lehtiä myydessä eikä tuntuisi liian kovalta hinnalta lapsille ja nuorille suunnatusta lehdestä.

Äidit kokivat, että irtonumeromyynti olisi hyvä käytännön tapa sitouttaa pelaajat oman joukkueensa varainhankintaan (Harju L., Kivisaari R., Laiho T. & Vuolainen, A. 4.5.2011). Ehdotin, että tapaisin joukkueen ennen lehdenteon aloittamista ja selvittäisin, mitä tytöt itse odottavat lehdeltään.

Mainosmyynnin tärkein tavoite oli kattaa lehden painosta ja tuotannosta syntyvät kustannukset. H2-lehden painokustannuksia peilaten arvioin, että lehden painaminen maksaisi noin 5000 euroa. Lisäksi sovimme, että lehden tuotantoon varataan 1000 euroa, jolla taataan, että toimitus saa maksettua kaikki lehden tuotannosta syntyvät kulut kuten haastattelumatkat, studiokuvaukset, tilavuokrat ja muut yllättävät menot. Pienestä budjetista johtuen jutut piti saada teetettyä mahdollisimman pienillä kustannuksilla, mieluiten ilmaiseksi. Tästä johtuen lehden kirjoittajille ja kuvaajille ei maksettu rahallisia palkkioita, vaan heidät palkittiin muilla tavoin. Avustajien palkitsemisesta kerron lisää luvussa 4.8.

Aloituspalaverissa sovimme myös aikataulun lehtiprojektin eri vaiheille. Aikataulun tärkeimpänä kohtana oli ilmoitusmyynnin ajoittaminen. Myyntiaika oli haastava, koska myynti piti toteuttaa kesällä. Sovimme, että aktiivisin mainosmyynti tapahtuisi toukuun loppuun mennessä – ennen kuin yritysten markkinointivastaavat lähtevät lomille.

Minä otin vastuulleni hankkia lehteen avustajat, kilpailuttaa painotalot ja huolehtia siitä, että kaikki jutut saadaan kesän aikana kirjoitettua ja kuvattua. Sovimme, että lehti painettaisiin ja jaettaisiin koulujen alkaessa elokuun puolivälissä.

3.2 Joukkueen tytöt toimituksen neuvonantajina

Sovin vanhempien kanssa, että joukkue tapaa futislehden toimituksen lehtityöpajassa Laaksolahden hallin kokoushuoneessa ennen sunnuntai-illan harjoituksia 15.5.2011. Lehtityöpajaan mennessä olin löytänyt lehdelle AD:n ja yhden toimittajan. Toimituksen kokoamisesta kerron tarkemmin luvussa 4.1.

Minä, lehden AD Antton Nuotio ja toimittaja Ida Kukkapuro olimme suunnitelleet työpajan ohjelman etukäteen ja olin tiedottanut siitä vanhemmille. Järjestimme kokouksittilan parikymmentä tuolia yhden ison pöydän ääreen ja asettelimme erilaisia lehtiä pöydälle niin, että jokaisen tuolin kohdalla oli ainakin yksi selailtava lehti. Lehtien lisäksi työpajassa käytettiin vihreitä ja punaisia tarralappuja ja kyniä.

Kun tytöt tulivat kokouksittilaan, pyysimme heitä selailemaan lehtiä ja etsimään aukeamia, joista he pitävät ja joista he eivät pidä. Pyysimme merkitsemään kivat aukeamat vihreällä lapulla ja ikävät punaisella. Kehotimme tyttöjä kirjoittamaan lapuille, miksi aukeama miellyttää tai inhottaa heitä.

Lehdet olivat erilaisia aikakauslehtiä aina ulkomaisista taide- ja arkkitehtuurilehdistä suomalaisiin lasten- ja naistenlehtiin. AD Antton Nuotio oli sitä mieltä, että lehtien joita annamme tyttöjen arvioitavaksi, on oltava myös muita kuin nuortenlehtiä, koska emme voi sokeasti luottaa siihen, että nuortenlehdet ovat niitä, mistä nuoret pitävät eniten (muistio työpajan suunnittelupalaverista 11.5.2011).

Tytöt olivat innoissaan työpajasta ja syventyivät kiinnostuneena tutkimaan erilaisia lehtiä (Kuva 1). Saimme nopeasti luotua luottamuksellisen ilmapiirin ja tuntui, että meillä kaikilla oli yhteinen tavoite.

Työpajatyypin selvityksen avulla saimme yhteensä 257 kommenttia 38 erilaisesta lehdestä. Myönteisiä kommentteja oli 124, kielteisiä 133. Kommenttien perusteella voi sanoa, että tytöt pitivät lehdestä, jos siinä oli:

- paljon kirkkaita värejä
- piirroskuvia
- hymyileviä ihmisiä
- söpöjä eläimiä
- juliste

Kielteisistä kommentteista korostuivat toiveet:

- ei minimalistista ulkoasua
- ei alastomuutta eikä mitään seksiin viittaavaa
- ei raskaita tekstimassoja
- ei liikaa mustaa tai mustavalkoisuutta

Kuva 1. F.C. Kasiysi Minnit -joukkueen 11–12-vuotiaat pelaajat työpajassa 15.5.2011.

Yllättävintä selvityksessämme oli se, kuinka ennalta-arvattavia tulokset olivat. Koko aineistosta eniten kommentteja keräsi Demin vuoden 2010 syyskuun numero. Sille myönteistä palautetta annettiin 17 kertaa, kielteistä yhdeksän kertaa. Eniten punaisia lappuja ja kielteisiä arvioita sai We Are Helsinki -kaupunkilehti (We Are Helsinki May/June 2011), jota tytöt kritisoivat 10 kertaa ja kiittivät vain kerran.

Tyttöjen antamista kommentteista otimme juttujen sisältöä, pituuksia ja ulkoasua suunnitelmassa huomioon erityisesti seuraavat:

Ois kiva et kansi on värikäs mut ei liian täynnä tekstii. Kansi ei saa olla mikään sairaan sekava. (Vastaaaja 1 lehdestä Demi 9/10, kansi.)

Huono ku mikä eikä kukaan uskalla avaa kosk se on niin epäilyttävä (Vastaaaja 2 lehdestä Pigxtras, 2008, kansi.)

Tylsiä juttuja. Liikaa tekstiä ja ei värejä eikä kuvia... (Vastaaaja 4 lehdestä Eviita, toukokuu 2011, s. 24)

Tyypillisiä kommentteja olivat lyhyet yhden tai muutaman sanan arviot, joista kuitenkin pystyimme tekemään nopeita johtopäätöksiä, koska ne olivat suoraan yhteydessä kuvaan:

Kivat värit & kuvat (Vastaaaja 1 lehdestä Demi 9/10, s. 72-73.)

Lapsellinen! (Vastaaaja 2 lehdestä NEON, April 2009 – tv-ohjelman mainos, jossa on Barbie-nukkeja.)

Liian tylsä sivu! (Vastaaaja 3 lehdestä We Are Helsinki, May/June 2011, s. 123)

Söpö koira. Ja kivan värinen tausta (Vastaaaja 4 lehdestä Lemmikki 6/10, kansi.)

Tarralapuilla antamiensa kommenttien lisäksi tytöt vastasivat paperilla kolmeen avoimeen kysymykseen, joilla halusimme päästä lähemmäs 2010-luvun nuoren ajatusmaailmaa: 1) Minkä jutun haluaisit lukea Minnien lehdestä? 2) Mitä et halua lehteen? 3) Kuka on idolisi?

Kirjallisesti tytöt toivoivat lehteen testejä, arvosteluja ja ”hauskoja juttuja”. Nämä kaikki toiveet otettiin lehden tekemisessä huomioon. Opinnäytetyön luvusta 4.3 voit lukea tarkemmin, miten juttutyypit muotoutuivat.

3.3 Äänestys lehden nimestä

Sen lisäksi, että työpajassa oli mahdollista vaikuttaa lehden sisältöön, siellä äänestettiin lehden nimestä. Olimme koonneet ydintoimituksen kanssa listan erilaisia nimiehdotuksia ja kehottaneet tyttöjä miettimään lehdelle nimeä jo ennen työpajaa. Ennen varsinaisen nimen valintaa lehdestä oli puhuttu työnimellä ”Mimmifutaaja”. Nimilistalla oli työnimen lisäksi valmiita toimituksen ja vanhempien tekemiä ehdotuksia: Pilkku, Futisjengi, Malin ja Veto.

Annoimme jokaiselle tytölle luvan äänestää kolmea eri nimivaihtoehtoa sekä ehdottaa uutta, vaihtoehtoista nimeä. Vaihtoehtoisia nimiä tuli kaksi: Futaaja sekä Futarit. Äänestyksessä eniten kannatusta sai tyttöjen ehdottama Futarit, toiselle sijalle tuli Malin. Kaikki Mimmi-alkuiset nimet tyrmättiin. Myös joukkueen oma nimi ”Minnit” on tytöjen mielestä ”nolo” ja he vaativat nimen sensuroimista lehdessä.

Futarit-nimestä jouduimme kieltäytymään sen takia, että Suomen Palloliiton Maalilehteä edeltänyt julkaisu oli nimeltään Futari emmekä halunneet, että ihmiset sekoittavat uutta lehteä siihen. Äänestyksessä toiseksi tullutta nimeä Malin täydennettiin myöhemmin selittäväällä alaotsikolla *Lehti futistytöille*.

4 Suunnittelusta toteutukseen

Lehdenteon aikataulu oli kiireinen. Idea tuli huhtikuussa, toukokuussa avustajaverkosto oli kasassa ja elokuussa lehden piti jo tulla ulos painosta. Päätoimittajalla suurin osa lehdentekoon käytetystä ajasta kului juttujen ja aikataulun suunnitteluun, yhteydenpitoon avustajien kanssa, sekä tässä projektissa myös ilmoitusmyyntiin ja sen organisointiin. Lisäksi, koska aihealue oli tekijöille uusi, aikaa kului paljon myös aihepiiriin tutustumiseen. Kannoin kirjastosta selkää vääränä jalkapalloaiheisia kirjoja, lehtiä ja elokuvia, joihin tutustuin silloin kun en ollut juttujen kimpussa.

Lähin kollegani prosessin aikana oli lehden AD Antton Nuotio, jonka mielipiteet ja ideat kehittivät kokonaisuutta koko projektin ajan. Myös lehden kuvittaja Maria Silvennoinen, joka vastasi kolmen jutun kuvituksista, oli tärkeä vaikuttaja ja ideoija jutturakenteita suunniteltaessa. Työhuone toimi hyvänä kokoontumispaikkana, kun juttuja suunniteltiin ja ideoitiin kahdestaan tai isommalla kokoonpanolla.

4.1 Toimitustila ja toimituksen kokoonpano

Vuokrasin tammikuussa 2011 työhuoneen Helsingin Pursimiehenkadulta kolmen kaverin kanssa. Työhuone on siitä lähtien toiminut erilaisten projektien näyttämönä ja tukikohtana, ja työhuoneporukka on toteuttanut yhdessä erilaisia poikkitaiteellisia ja journalistisia tempauksia. Tyttöjen futislehtiprojektin käynnistyessä oli selvää, että kaikki työhuoneen jäsenet osallistuisivat lehden tekemiseen jotenkin.

Ensimmäiseksi lehdelle piti löytää taittaja. Työhuonekokoonpanosta löytyy monenlaisia taitoja, mutta graafikkaa ei ole. Juttelin futistyttöjen lehtiprojektista ystäväni Antton Nuotion kanssa, joka opiskelee graafista suunnittelua Aalto-yliopiston Taideteollisessa korkeakoulussa. Nuotion taittotyöt ovat aiemmin olleet taide- ja design-painotteisia, mutta yllättäen hän olikin kiinnostunut toimimaan tyttöjen futislehden AD:na. Projektissa Nuotiota motivoi se, että hän pääsisi työskentelemään tiiminä toimittajien kanssa. Sain myös vakuutettua hänet siitä, että uuden aluevaltauksen tekeminen voisi olla virkistävää ja opettavaista.

Ihan aluksi kuvittelin, että voisin kirjoittaa kaikki jutut itse, mutta pian ymmärsin, että ensinnäkään aikani ei riittäisi kaiken kirjoittamiseen ja toiseksi, lehdestä tulisi monipuolisempi, vaihtelevampi ja laadukkaampi, kun kirjoittajia ja kuvaajia olisi useita.

Loppujen lopuksi lehdentekoon osallistui 17 lahjakasta tekijää. Kaikki tekijät löytyivät omasta lähipiiristäni. Otin sähköpostitse yhteyttä journalismia opiskeleviin opiskelukavereihini ja listasni heille juttuja, joille etsin tekijää. Kukin valitsi niistä itseään kiinnostavat jutut ja briiffasin heidät kirjoittamiseen. Lisäksi pyysin apua tutuilta ja kavereilta, jotka saattoivat olla kiinnostuneita projektista. Lehden toimituksellisessa työssä mukana olleet ihmiset aakkosjärjestyksessä sukunimen mukaan päätoimittajan ja AD:n lisäksi:

– **Joel Gräfnings:** Valokuvausta harrastava taidekasvattajaopiskelija Aalto-yliopistosta (toiselta ammatiltaan kokki) valmisti ja kuvasi välipalajuoman *Välipalasmoothie pitää nälän kurissa* -juttuun.

– **Kaisa Karvinen:** Aalto-yliopiston arkkitehtiopiskelija, joka on tehnyt lasten puuhatehtäviä Kaleva-lehteen, käytti aiemmin piirtämänsä tehtävää pohjana futisaiheisen puuhatehtävän toteuttamisessa lehden *Puubasivulle*.

– **Ida Kukkapuro:** Toimittajaopiskelija Ida Kukkapuro HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta auttoi juttujen ja lehden rakenteen suunnittelussa, lehden nimen ja kuvitusten ideoinnissa ja tyttöjen lehtityöpajan toteuttamisessa. Lisäksi hän kommentoi joitakin kirjoittamistani jutuista sekä kirjoitti lehteen *Eväät turnauskuuntoon* -artikkelin.

– **Elise-Anette Kokkonen:** Valokuvauksen opiskelija Elise-Anette Kokkonen Novia ammattikorkeakoulusta kuvasi jalkapalloa harrastavan perheen *Koko perhe pelissä mukana* -juttuun.

– **Verna Kovanen:** Muoti- ja taidekuvaukseen keskittynyt valokuvauksen opiskelija Lahden muotoiluinstituutista kuvasi lehteen *Välillä on väriä* -muotieditoriaalini amatöörimallien kanssa.

- **Veikko Kähkönen:** Omaa yritystä pyörittävä valokuvaaja kuvasi lehden kansikuvan sekä pelaajat kansijuttuun *Kämppikset, ystävykset ja joukkuekaverit*.

- **Anette Lehmusruus:** Toimittajaopiskelija HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta haastatteli Anjalan perhettä juttuun *Koko perhe pelissä mukana*.

- **Pasi Lehtonen:** Intohimoisesti urheilua seuraava toimittajaopiskelija HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta kirjoitti lehteen *Kummia käsitteitä kentän reunalta* -jutun.

- **Maiju Malk:** Piirtämistä harrastava Metropolia ammattikorkeakoulun sisustussuunnittelijaopiskelija kuvitti *Eväät turnauskuntoon* -artikkelin piirretyillä ruokakuvilla.

- **Laura Porola:** Aalto-yliopiston taidekasvattajaopiskelija ja kuvataiteen moniottelija meikkasi lehden kannessa esiintyvät naisjalkapalloilijat sekä mallit juttuun *Välillä on väriä*.

- **Suvi Poutiainen:** Omalla toiminimellä työskentelevä stylisti Suvi Poutiainen tekee stailauksia muun muassa Olivia, Demi ja Image -lehtiin. Malinissa hän valitsi värikkäät arkivaatteet *Välillä on väriä* -jutun malleille.

- **Mikko Raatikainen:** Jalkapallofani ja toimittajaopiskelija HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta kirjoitti Malinin testin *Testaa, mille pelipaikalle kuulut*.

- **Maria Silvennoinen:** Kuvittajan töitä freelancerina tekevä assistenttiopiskelija HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta teki kuvitukset Malinin kolmeen juttuun: *Hyvä minä, hyvä me, hyvä meidän valkeu* -juttuun sekä *Vaihtoehto ponnarille* ja *Heleän ihon aakoset* -neuvokkeihin. *Testaa, mille pelipaikalle kuulut* -testin pokaalikuva oli Silvennoisen piirtämä ekstrakuva, jota päädyimme käyttämään testissä.

- **Aino Vuolanen:** Kuvataidepainotteisella yläasteella koulua käyvä valokuvausta harrastava siskoni kuvasi havainnekuvat *Aloittelijan tekniikkakoulu* -juttuun.

– **Miia Vähähyppä:** Toimittajaopiskelija HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta kirjoitti lehden kansijutun *Kämppeikset, ystävykset ja joukkuekaverit*.

– **Eeva Värtö:** Kuvajournalismin opiskelija Tampereen yliopistosta teki kuvareportaa sin *Kasiysi ollaan ja voittamaan me tullaan!* ja siihen kuuluvat tekstit F.C. Kasiysi Minnien päivästä Stadi Cupissa.

Suurin osa projektiin osallistuneista tekijöistä oli ammattimaisia ja kokeneita lehdentekijöitä, vaikka monet heistä ovatkin vielä opiskelijoita. Projektiin pystyi kuitenkin helposti ottamaan mukaan myös kokemattomampia tekijöitä, koska opinnäytetyönä toteutettava lehti on mainio paikka harjoitella ammattimaista lehdentekoa. 14-vuotias pikkusiskoni Aino Vuolanen ei ole koskaan aiemmin kuvannut lehteen, mutta oli innostunut olemaan mukana projektissa valokuvaajan ominaisuudessa. Hän kuvasi *Aloittelijan tekniikkakoulu* -jutun kuvat, otti briiffin vastaan tarkkaavaisesti ja ohjasi mallia kuvaustilanteessa kuin ammattilainen.

4.2 Juttujen ideointi ja toteutus

Luonnostelemiani juttuaiheita ryhdyttiin nopeasti jalostamaan yhdessä AD Antton Nuotion ja toimittaja Ida Kukkapuron kanssa. Lehden sivumäärä 48 lyötiin lukkoon hyvin aikaisessa vaiheessa. Olin piirtänyt ensimmäisen version Malinin tuupparista eli sivusuunnitelmasta ja kävimme juttuideoita läpi juttu kerrallaan alustavaa kuvitusta ja juttujen rakennetta suunnitellen. Ideat täydentyivät ja saivat muodon, kun alustavia juttuaihioita heiteltiin ilmaan.

Esimerkki 1 näkökulman tarkentumisesta

Esittelin suunnittelutiimille juttuaiheen ”maistuvat smoothie-reseptit”. Nuotio totesi, että lehdessä pitäisi olla mahdollisimman paljon nuorten futaaajien idoleita. Hän keksi, että tässäkin jutussa idolia voisi hyödyntää: voisimme kysyä maajoukkuepelaajilta, mitkä ovat heidän mieluisimmat välipalajuomansa ja jakaa pelaajien suosikkireseptit lukijoille.

Esimerkki 2 näkökulman tarkentumisesta

Kerroin, että olin ajatellut lehteen kuvareportaasia Stadi Cupista. Nuotio ehdotti, että reportaasissa seurattaisiin päivää Stadi Cupissa yhden joukkueen näkökulmasta. Juttu voisi olla kiinnostava kaikille ja samalla saisimme lehteen kuvia ja kommentteja F.C. Kasiysi Minneiltä, joiden kanssa lehteä tehtiin.

Ensimmäisen ideapalaverin jälkeen moni juttu tuntui saaneen muodon ja merkityksen. Toki monta juttua jäi vielä avoimeksi. Lehden kansijutuksi kaavailtiin pitkään Laura Österberg Kalmarin henkilökuvaa, koska ajattelin, että kannessa täytyy olla joku kuuluisa naisjalkapalloilija.

Kun lopulta sain Österberg Kalmarin kiinni, kävi ilmi että hän asuu koko kesän Yhdysvalloissa New Jerseyssä emmekä mitenkään saisi omaa toimittajaa haastattelemaan häntä kasvotusten. Kuvan saaminenkin olisi hankalaa suomalaisvoimin ja pienellä budjetilla. Koska Österberg Kalmarin oli kuitenkin innostunut lehtiprojektistamme, hän lupasi antaa haastattelun sähköpostilla. Kuvat päädyin ostamaan suomalaiselta urheilukuvajalta ja toteuttamaan jutun kysymys-vastaus-muotoisena haastatteluna.

4.3 Ideasta valmiiksi jutuksi: Kämpöpiikit, ystävykset ja joukkuekaverit

Kanteen kaavailun Laura Österberg Kalmarin tilalle piti keksiä toinen tunnettu ja kiinnostava henkilö. Halusimme säilyttää lehdessä perinteisen nuortenlehden kaavan ja siksi muu kuin henkilökansi ei tullut kysymykseen.

Selailin Suomen Palloliiton verkkosivulla listaa Suomen maajoukkueen naisista ja mietin, kenestä haluaisin lukea henkilöjutun. Hoksasin listalta Leena Purasen, jonka peli- ja maalialdo oli vaikuttava pelaajan nuoreen ikään nähden. Selailua jatkettuani huomasin, että Suomen A-maajoukkueen maalivahti Minna Meriluoto pelaa työkseen Purasen kanssa samassa joukkueessa Tukholman Hammarby IF:ssä. Ajattelin, että voisimme rikkoa kaikkein perinteisimmän henkilökannen kaavan kuvauttamalla kanteen yhden sijaan kaksi pelaajaa. Toistensa kanssa läheisesti työskentelevistä pelaajista saisi myös kiinnostavan henkilöjutun, kun voisi selvittää, miten kaksi suomalaista tukee toisiaan ruotsalaisessa joukkueessa.

Totesin, että jutun teko saattaa pakottaa toimittajan ja kuvaajan lähtemään juttumatkalle Tukholmaan. Laskin, että budjettimme taipuisi matkaan, mutta itse en ehtisi lähtemään matkalle. Mietin tuntemiani toimittajia ja kuvaajia, joita jutun teko saattaisi kiinnostaa. Muistin Miia Vähähyypän fiktion keinot journalismissa -kurssilta. Olin tykännyt Vähähyypän teksteistä ja ihastunut kirjoittajan persoonalliseen tyyliin.

Lähetin Vähähyypälle sähköpostin, jossa esittelin Malin-lehden lyhyesti ja tarjosin kirjoitettavaksi lehden kansijuttua. Vähähyypä vastasi olevansa otettu tarjouksesta ja ilmaisi heti kiinnostuksensa – tosin sillä varauksella, ettei ”tiedä jalkapallosta mitään” eikä ole kirjoittanut nuorten lehtiin.

Annoin Vähähyypälle maajoukkuemanagerin yhteystiedon, joka ohjaa ottamaan yhteyttä pelaajiin. Kun Leena Puranen oli saatu kiinni ja selvisi, että Minna Meriluoto on Purasen hyvä ystävä, sovimme että yritämme yhteishaastattelua. Onneksemme pelaajat sattuvat olemaan samaan aikaan käymässä Helsingissä ja haastattelu saatiin sovittua.

Tapasimme Vähähyypän kanssa kesäkuun puolivälissä ja suunnittelimme jutun yksityiskohtia. Ideoimme yhdessä kysymyksiä ja mietimme, mikä voisi olla hyvä paikka haastattelulle. Vähähyypä halusi tietää, millaista tyyliä olin ajatellut juttuun. Ohjenuorana sovimme, että kieli ei voi olla mutkikasta, virkkeiden tulee olla lyhyitä ja ote saa olla reipas ja nuorekas. Sovimme jutun alustavaksi merkkimääräksi 6000. Kerroin myös, että juttuun olisi hyvä tehdä väliotsikot ja lainaukset tulisi merkitä lainausmerkein.

Kansijutun kuvaajaksi sain Veikko Kähkösen, hyvän ystävän, johon tutustuin H2-lehden toimitusprosessin aikana, kun Kähkönen oli lehden kuvatoimittajana HAAGA-HELIAssa opiskellessaan. Olin poissa kaupungista, kun Vähähyypä, Kähkönen ja Nuotio kokoontuivat ideoimaan juttukokonaisuutta haastattelua edeltävänä päivänä. Nuotio keksi, että juttua voisi palastella sen verran, että pelaajien henkilötiedot taitettaisiin faktalaatikkoon leipätekstin oheen. *Näin tulet hyväksi pelaajaksi* –ohjeet Vähähyypä kokosi myöskin kainalojutuksi, jolloin juttuun saatiin yhteensä kolme erillistä osaa.

Kuvaajaa en ehtinyt itse ohjeistaa kasvotusten, mutta lähetin koko työryhmälle sähköpostin, jossa summasin Vähähyyppän kanssa puhuttua:

Juttu käsittelee pelaajien ystävyyttä ja yhteispelejä. Molemmat naiset ovat Suomen maajoukkuepelaajia, jotka pelaavat jalkapalloa ammattilaisina Tukholmassa. Toinen tärkeä näkökulma on pelaajien toisilleen antama tuki joukkueensa ainoina suomalaisina Ruotsissa. Naisia voisi pyytää ottamaan pallon mukaan kuvauksiin, niin Veikko voi kuvata myös jotain, missä naiset harjoittelevat yhdessä.

Veikko, annan sulle vapaat kädet sen suhteen, miten esität tätä pelaajien ystävyyttä ja yhteistyötä kuvissasi. Jutulle on varattu tilaa kaksi aukeamaa, ja kuvia tarvitaan sen mukaisesti – 1 iso aloituskuva, seuraavalla aukeamalla useampia pienempiä kuvia, joissa naiset voi olla yhdessä ja erikseen. Antton voi briiffata vielä tarkemmin AD:n näkökulmasta.

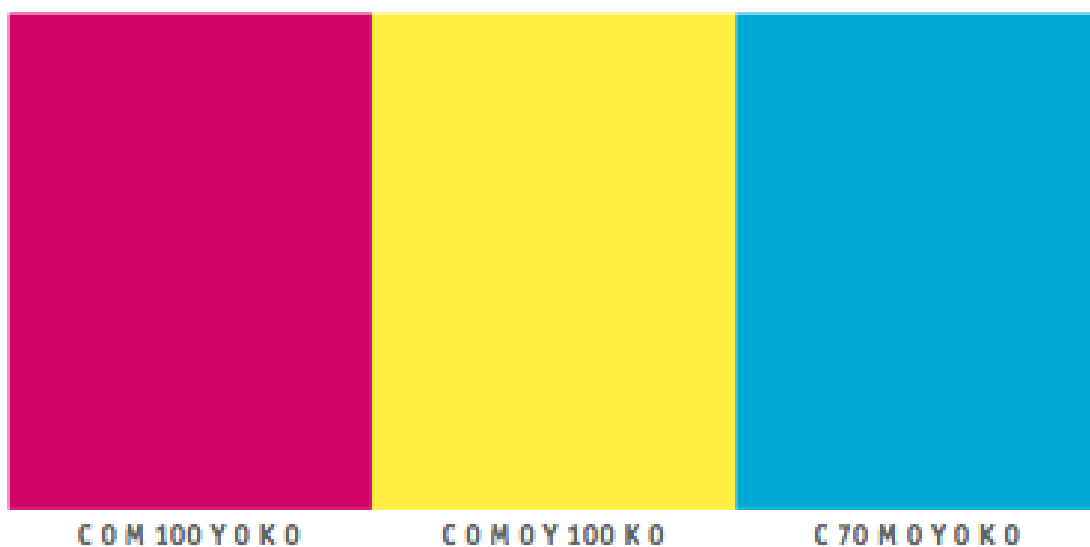
Palasin itse kaupunkiin vasta haastattelupäivää edeltävänä yönä, joten oli tärkeää, että kaikilla kansijutun tekoon osallistuneilla oli toistensa yhteystiedot. Kirjoittajan, kuvaajan, AD:n ja kahden haastateltavan lisäksi meikkaajan piti tietää, missä haastattelupäivänä on määrä tavata ja milloin. Meikkaaja tarvittiin siksi, että haastateltavat kuvattiin lehden kanteen valokuvastudiossa kirkkaassa valossa, jossa tarvitaan ammattimaisen meikkaajan apua. Meikkaajana toimi Laura Porola, joka kuuluu työhuonekokoonpanoomme. Hän on kuvataiteen monitaituri, meikkaajana itseoppinut.

Kuvauspäivänä olin itsekin mukana kansikuvauksissa kommentoimassa kuvia ja meikkiä, ja tuomassa pientä purtavaa koko työryhmälle.

4.4 Lehden ulkoasu

Lehden ulkoasua suunnitellessa otimme huomioon ennen kaikkea lehtityöpajassa saamamme kommentit. Nuotio teki tyttöjen toiveiden pohjalta alustavan väripaletin (kuva 3), jota käytettiin Malinin ulkoasun luomisessa.

Ulkoasun elementit rakentuvat kolmen värin paletille, joka toistuu läpi lehden. Lehden oman väripaletin tehtäviä ovat muun muassa lukijan ohjaaminen ja erottautuminen muista (Rantanen, 2007, 174). Malinissa väreillä pyrittiin luomaan urheilullisen nuoren tytön maailmaa. Halusimme, että vaikutelma on tyttömäinen olematta kauttaaltaan pinkki. Fuksia tuo lehteen tyttömäisyyttä, keltainen viestii energiaa, optimismia ja aktiivisuutta ja sininen on veden, viileyden ja puhtauden elementti (Rantanen 2007, 174).

Kuva 3. Malinin väripaletti.

Kun väreihin lisättiin taiton myötä vinoja linjoja ja villedjä muotoja, saatiin luotua vaikutelmaa liikkeestä ja vauhdista. Värien rinnalla tärkeitä kontrastin, luettavuuden ja raik-
kauden luojia olivat musta ja valkoinen.

4.4.1 Logo ja kansi

Kansi on lehden myyntisivu, joka myy lehteä sisällöstä poimituilla maistiaisilla. Kansi on kasvot, joiden tehtävä on antaa lukijalle mielikuva lehdestä. Kansi on opastintaulu, joka avaa lehden visuaalisuutta sekä tyylinäyte, joka vihjaa lukijalle, millainen lehti on lajityyppinsä puolesta (Rantanen 2007, 89). Malinin kansi houkuttelee lukijoita kolmella kansiotyksiköllä, kuvalla, lehden nimellä ja myyntihinnalla. Haasteena oli saada kansi näyttämään futislehdeltä. Yritimme sommitella logoon jalkapalloa, mutta se ei asettunut mitenkään. Kompromissiratkaisuna päädyimme laittamaan pienet jalkapallot jokaisen kansiotyksikon eteen. Kansi on vähäeleinen ja raikas ja se antaa vinkin väreistä, jotka tois-

tuvat lehden sisäsivuilla. Nopealla vilkaisulla lehti voisi olla mitä tahansa aihealuetta käsittelevä tyttöjen lehti. Tätä voi pitää puutteena, mutta toisaalta juuri siksi lehden saattaa haluta avata joku sellainenkin, joka ei ole millään lailla kiinnostunut jalkapallosta.

Meille oli tärkeää, että kannen kuva on kiltti, iloinen ja kutsuva. Syväty kuva kahdesta hymyilevästä naisjalkapalloilijasta on helppo ratkaisu, mutta tässä yhteydessä emme halunneet ottaa riskejä. Kohderyhmä on laaja, joten kannen valinnassa piti ajatella sekä 6-vuotiasta pikkutyttöä että 40-vuotiasta miesvalmentajaa.

4.4.2 Kuvat ja kuvitukset

Kuva on tekstin paras ystävä ja journalistinen väline, jota on käytettävä suunnitelmallisesti, koska se huomataan sivulta ensimmäisenä. Tekstiä ajatellaan, kuva tunnetaan. (Rantanen 2007, 135). Tämän takia ajattelen, että kuvaaja on toimittajan paras kaveri. Suunnittelimme kaikki jutut alusta asti yhdessä kuvittajan tai kuvaajan ja AD:n kanssa, jotta lopputuloksesta tulisi mahdollisimman helppolukuinen ja selkeä.

Koska pystyimme varmistamaan lehden yhtenäisen ilmeen väripaletin avulla, lehden kuvat, ja kuvaajien tyylit, saattoivat olla keskenään hyvinkin erinäköisiä. Maria Silvennoinen teki lehden kaikki kuvituskuvat *Eväät turnauskuntoon* -juttua lukuun ottamatta. Pääasiassa yhtä kuvittajaa työllistämällä varmistimme jatkuvuuden ja yhtenäisen ilmeen kuvituskuvien osalta.

Kaikille kuvaajille annettiin ohjeet, jotka oli saatu joukkueen lehtityöpajasta: hymyä, hyvää fiilistä ja väriä!

4.5 Lehden rakenne

Lasse Rantanen vertaa aikakauslehden rakennetta kolmesta ruokalajista koostuvaan ateriaan. Tähän perinteiseen aikakauslehden dramaturgiseen kolmijakoon kuuluu alkupala, joka sisältää tuttua ja ennalta odotettua asiaa; tuore ja yllätyksellinen pääruoka, joka koostuu raskaammista kokonaisuuksista sekä jälkiruoka, jossa palataan tuttuihin palstamaisiin artikkeleihin (Rantanen 2007, 178–179). Ateriamallissa ”tuttu” tarkoittaa numerosta toiseen toistuvia juttupalstoja eli rakenteeltaan ja taittoelementeiltään yhte-

neviä juttuja. Malin-projektissa, jossa tehtiin lähtökohtaisesti vain yhtä lehteä, ajattelin tuttuus-näkökulmaa niin, että lehden voisi toteuttaa jatkossa samalla rakenteella lehden eri osioita hyödyntäen.

Siirsin alkuruoka-, pääruoka- ja jälkiruoka- ajattelun jalkapallomaailmaan niin, että lehdessä edetään saman draaman kaaren mukaan. Lehti on löyhästi konseptoitu. Jokainen juttupaikka on suunniteltu niin, että jutun tilalla voisi olla vastaavanlainen, samalla rakenteella toteutettu juttu eri aiheesta. Osiot ovat seuraavat:

– **Selostus** on yhtä kuin pääkirjoitus, joka aloittaa lehden.

– **Alkulämmittely** koostuu yhdestä tiedotusaukeamasta sekä lyhyistä, helposti selailtavista jutuista. Nyt osion avaava juttu *Seurassa pelikentille* on yleisesittely F.C. Kasiysi -seurasta. Jos lehti ilmestyisi kerran vuodessa Kasiysin julkaisemana, Alkulämmittely voisi pitää joka vuosi sisällään lyhyen esittelyn, joka kertoisi seurasta sitä aiemmin tuntemattomille ja tiedottaisi seuran jäseniä ajankohtaisista tapahtumista ja uudistuksista tyttöfutiksessa.

Muita Alkulämmittelyn juttuja ovat arvostelusivu *Toimituksen valinnat*, gallup, tekniikkakoulu, joka tässä lehdessä opastaa pallon hallintaa ja *Vaihtoehto ponnarille*, joka voisi yhtä hyvin olla joku toinen, neuvokkyylinen kauneudenhoitajuttu.

– **Matsi**-osio pitää sisällään palstajuttuja toistuvasti eteen tulevista futisaiheista. Osiossa on huumoria (*Kummia käsitteitä kentän reunalta*) ja tietoiskuja liikuntaan, ravintoon tai vaikkapa ihonhoitoon liittyen, kuten *Heleän ihon aakkoset* havainnollistaa.

– **Puoliaika**-osiossa käsitellään kehon hyvinvointia havainnollistavien esimerkkien, ohjeiden ja kuvien avulla. Nyt osion teema on turnausevää, mutta yhtä hyvin aiheena voisi olla vaikkapa venyttely. Jälkikäteen ajateltuna osioita on nyt melko paljon, joten tämän voisi mahdollisesti yhdistää edelliseen osioon.

– **Fanikatsomo** on tarkoitettu naisjalkapalloilijoiden esittelypaikaksi. Tasa-arvon nimissä osiossa voitaisiin tuoda silloin tällöin esiin myös kiinnostavia ja ajankohtaisia

miespelaajia. Fanikatsomosta lukija saisi aina löytää julisteen, jonka voi irrottaa lehdestä ja liimata idolikuvaksi seinälle. Kansihenkilö löytyy aina tästä osiosta ja kansijutun taikossa on käytetty samoja värejä kuin kannessa, jotta juttu on mahdollisimman helppo löytää lehdestä.

– **Turnaus** on harrastajajalkapalloilijoiden kuva-albumi. Jos seura julkaisisi lehteä, projektin ilmoitusmyyntiä voisi vuosittain hoitaa eri joukkue, joka saisi lehden muistoksi joukkueesta. Tämä joukkue voitaisiin sitten esitellä lehdessä joukkuekuvan ja haastatteluiden kera, kuten F.C. Kasiysi Minnit on esitelty tässä lehdessä.

– **Pukukoppi** on näyttävälle muotijutulle omistettu ikioma osio. Tämän lehden muotikuvien teemana on värit ja urheilullisen tytön pukeutuminen vapaa-aikana. Muotiosiossa voitaisiin esitellä esimerkiksi koululiikuntaan sopivia treenivaatteita tai ulkoiluasuja. Pukukoppi on muistutus siitä, että urheilullisella, välillä rajuakin lajia harrastavalla tytöllä on lupa olla myös viehättävä ja tyttömäinen.

– **Joukkuepalaveri** sisältää artikkeleita, jotka auttavat joukkuetta toimimaan ryhmässä. Tämän osion jutut voivat olla erityisen kiinnostavia ja hyödyllisiä valmentajille ja vanhemmille.

– **Loppuverryttely** on yhden sivun aivojumppa kaikille lukijoille ja sopii myös kaikkein nuorimmille lehden käyttäjille, jotka vasta opettelevat lukemaan.

4.6 Tekniset työvälineet

Ilman teknisiä työvälineitä lehden tekeminen olisi miltei mahdotonta. Jokaisella lehden tekijällä on työvälineistä varmasti omat suosikkinsa. Esittelen seuraavassa välineet, jotka itse olen havainnut korvaamattomiksi lehtiä tehdessäni.

Esittelemieni ohjelmien lisäksi on tietenkin kasa muita, joita ilman lehden teko ei onnistu. PhotoShopia tarvitaan kuvankäsittelyyn, InDesignia taittoon ja Word toimii juttujen kirjoittamisessa. Näitä ohjelmia käytettiin myös Malinia tehdessä, mutta en katso tarpeelliseksi esitellä niitä tässä.

4.6.1 Sivusuunnitelma Excelissä

Tutustumiskäynnillä Imagen toimituksessa vuonna 2006 päätoimittaja Mikko Numminen esitteli päätoimittajan tärkeimmän työvälineen, Excel-lukujärjestyksen, johon lehden sivusuunnitelma on kirjattu taulukkomuodossa. Siitä lähtien olen käyttänyt Exceliä työvälineenäni kaikissa lehtiprojekteissa.

Taulukkoon merkitään jokaisen jutun työotsikko, kirjoittaja, kuvaaja ja sivunumero. Kunkin jutun eteneminen merkitään tila-sarakkeeseen, jota päivittämällä lehden valmistuminen on helppo hahmottaa. Hallitakseni kokonaisuutta paremmin käytän sarakkeissa eri värejä: valmiit jutut merkitsen vihreällä, tummanpunaiset ovat täysin kesken ja oranssit niitä, joiden kimppuun täytyy käydä seuraavaksi. Vihreän värin lisääntyessä voi onnitella itseään ja taputtaa AD:tä selkään – kohta alkaa taittourakka.

4.6.2 Tallennustila Dropboxissa

Tutustuin Dropbox-palveluun ystävän suosituksesta keväällä, kun ryhdyin työskentelemään Malinin parissa. Dropbox on tietojen synkronointisovellus, jonka ilmaisversiossa käyttäjä saa hallintaansa kaksi gigatavua tallennustilaa. Tallensin kaikki valmiit tekstit ja kuvat Dropboxiin Malin-kansioon omalla tietokoneellani ja jaoin kansion Nuotion kanssa.

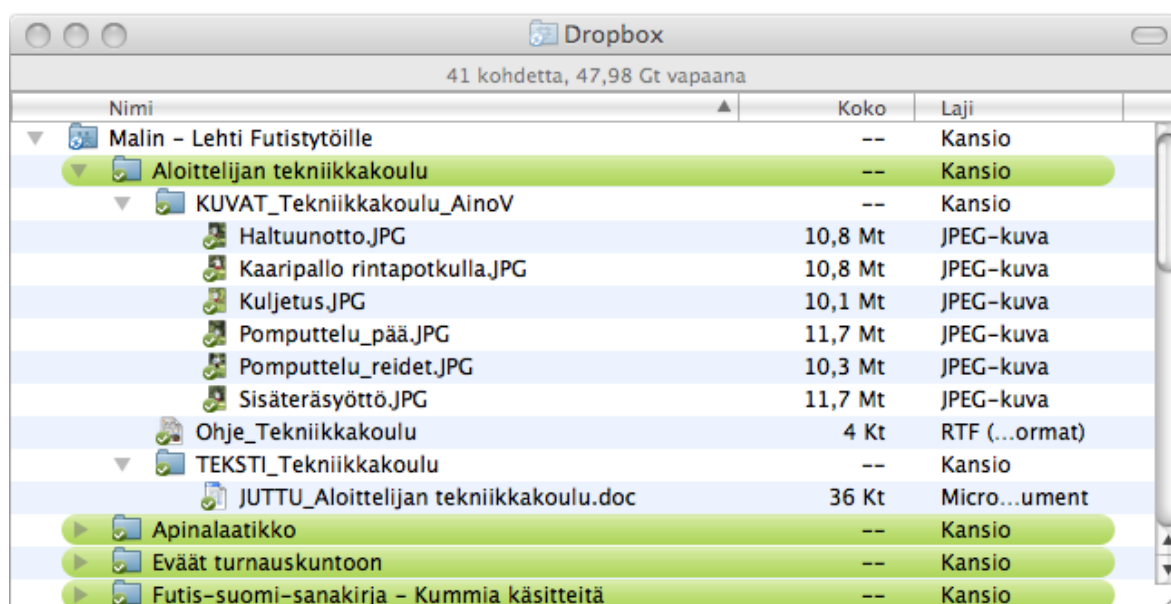
Käytännössä tämä johti siihen, että Nuotio pystyi käyttämään kaikkia tallentamiani tiedostoja. Vaikka tein juttuihin korjauksia vielä monta kertaa sen jälkeen kun olin jakanut ne Nuotion kanssa, minun ei tarvinnut lähettää yhtäkään sähköpostia tai liitetiedostoa, jossa kertoisin, mitä olen muuttanut. Kaikki tiedostot synkronoituivat automaattisesti.

Kun Nuotio aloitti lehden taiton, pystyin seuraamaan reaaliaikaisesti, miten taitto edistyy, vaikka olimme eri paikoissa: Nuotio muutti kansion värin vihreäksi sitä mukaa, kun juttujen taitto edistyi.

Olimme puhuneet Nuotion kanssa siitä, mikä hänelle on mukavin tapa työskennellä ja minä toimin häneltä saamieni ohjeiden mukaan artikkelitiedostoja nimetessäni. Sain Nuotiolta ohjeet jakaa kukin juttu ja siihen kuuluvat tekstit, kuvat ja ohjeet omiin kan-

sioihinsa. Esimerkiksi *Aloittelijan tekniikkakoulu* -jutussa Aloittelijan tekniikkakoulu -kansioista löytyy kaksi alakansiota: Kuvat_Tekniikkakoulu ja Teksti_Tekniikkakoulu sekä yksi tekstitiedosto: Ohje_Tekniikkakoulu. ”Kuvat”-kansio sisältää kaikki kuvat tarkasti nimettyinä. ”Teksti”-kansiossa puolestaan on juttu (otsikko, ingressi, tekijätiedot ja leipäteksti väliotsikkoineen) .doc-tiedostona (kuva 2). ”Ohje” piti sisällään ne ajatukset, jotka minulla oli ollut tekstin ja kuvien sijoittelusta ja jotka olin halunnut jakaa AD:n kanssa.

Kansioiminen toimi erittäin hyvin koko prosessin ajan. Ilman Dropbox-työkalua työskentely olisi ollut huomattavasti vaikeampaa, sillä työskentelimme suurimman osan ajasta eri paikoissa.

Kuva 2. Malinin kansiointisytemi.

4.7 Mainosmyynti lehden rahoituspohjana

Painetun lehden tekemisestä syntyy aina kustannuksia. Isoin kustannuserä on lehden painamisesta koitua lasku. Lisäksi täytyy maksaa lehden tekijöiden palkkiot sekä jake-
lusta, myynnistä ja markkinoinnista koituvat kustannukset. Malin-lehden 5000 kappaleen painaminen ja pakkauslaatikot maksoivat painotalojen kilpailutuksen voittaneessa Forssan Kirjapainossa yhteensä 4378,80 euroa.

F.C. Kasiysi -seura ei tukenut hankettamme rahallisesti, joten jokainen sentti lehden painamiseksi oli raavittava kokoon toimituksen ja joukkueen vanhempien voimin. Aikataulun kiireellisyyden vuoksi ajattelimme, että paras tapa hankkia lehdelle rahoitus, on myydä tarvittava määrä ilmoituksia.

Hahmottelimme Anna Vuolasen kanssa tekstin mediakorttiin (liite 2) käyttäen Kärkkäri-lehden mainoshintoja omien hintojemme pohjana. Mediakortista pitää käydä ilmi lehden ilmoitusten koot, jättoaikataulut, ilmoitushinnat ja yhteystiedot. Etenkin, kun lehti ilmestyy ensimmäistä kertaa eikä mediakortin saaja tunne julkaisua, lehti täytyy esitellä mediakortissa mahdollisimman kattavasti.

Kävimme Vuolasen kanssa läpi Kärkkäri-lehden kaikki mainokset ja poimimme mahdollisia yhteistyökumppaneita sieltä. Lisäksi kirjoitimme listan kaikista mieleen tulevista yrityksistä, jotka voisivat olla kiinnostuneita ilmoittamaan tyttöjen futislehdessä. Kehotimme vanhempia miettimään tuttuja yrityksiä, joilta olisi helppoa saada mainos lehteen omia kontakteja hyväksi käyttäen.

Teimme Vuolasen kanssa vanhemmille mainosmyyntipaketin, jota kehoitimme toimitamaan eteenpäin. Vanhemmat suhtautuivat mainosmyyntiin aluksi innostuneesti, mutta tekivät yhteydenottoja lopulta melko laiskasti. Asetimme tavoitteeksi, että joukkueen jokaisen 20 pelaajan perhe saisi ainakin yhden mainoksen myydyksi. Loppujen lopuksi vain viisi perhettä myi mainostilaa. Jotkut sanoivat, että pienet yritykset pitivät ilmoitushintoja liian korkeina. Toiset perustelivat myyntivajetta sillä, etteivät he tunne ”oikeita ihmisiä”. Vanhemmat myös kertoivat, että suuret yritykset kieltäytyivät ostamasta mainostilaa vedoten jo tekemiinsä sponsorointisopimuksiin isojen jalkapallotoimijoiden, kuten Suomen Palloliiton, kanssa. Luvussa 6.4 pohdin, miten vanhemmat oltaisiin saatu paremmin sitoutettua mainosmyyntiin.

Itse uskon, että mainosmyynnin suhteen kyse on ennen kaikkea suhteista ja myyntiinnosta. Minä itse myin lehteen kaksi mainosta: takakannen mainoksen Fortumille ja pienen yhden neljäsosasisivun ilmoituksen F.C. Kasiysin jalkapallokoululle. Joskus hyvinkin luovat ratkaisut ovat mainosmyynnissä tarpeen. Perhetuttumme Minna Kalvainen on töissä energiayhtiö Fortumin viestinnässä ja vastaa muun muassa Palloliiton ja

Fortumin Fortum Tutor -ohjelmasta. Tapasimme Stadi Cupissa, jossa Kalavainen oli töissä Fortumin kojulla. Teimme diilin: minä kirjoitan Fortumin intranettiin jutun yhtiön osallisuudesta StadiCupissa ja Fortum ostaa Malinista takakannen ilmoituksen. Kalavainen koki, että Malinissa ilmoittaminen tukisi hyvin heidän tavoitteitaan Fortumin ja Suomen Palloliiton kanssa Fortum Tutor -ohjelman viestien perille viemiseksi.

Mainostuloja saatiin määräaikaan mennessä yhteensä 6540 euroa. Siitä vähennettiin lehden paino- ja tuotantokustannukset, jonka jälkeen joukkueelle jäi mainosmyynnistä 1161,20 euroa tuloja. Lisää varainhankintaa joukkue on tehnyt myymällä lehteä. Lokakuuhun 2011 mennessä Malin on tuottanut joukkueelle yhteensä noin 3650 euroa nettoa.

4.8 Lehden talous: mihin rahaa kului?

Toimituksen ”toimintatonnista” rahaa kului muun muassa valokuvaaja Jukka Eskolalta ostettuihin Laura Österberg Kalmarin kuviin, matkakorvauksiin, haastattelu- ja kuvauspäivien tarjoiluihin, puhelinkuluihin, lehden lähetyksiin ja työhuoneen vuokraan. Tuotantobudjetista siirrettiin 100 euroa sivuun odottamaan toimitukselle ja avustajille pidettävän karonkan järjestämistä. Kun työstä sovittiin tekijöiden kanssa, heille sanottiin, että palkkioita juttujen kirjoittamisesta ei valitettavasti voida maksaa, mutta kiitoksena työpanoksesta kaikki lehden tekoon osallistuneet pääsevät mukaan hyviin bileisiin, jotka järjestetään opinnäytetyön valmistuttua. Kiitokseksi työstään halukkaat tekijät saivat lisäksi valmiin lehden sekä työtodistuksen, joka sisältää arvion heidän antamastaan työpanoksesta ja jota he voivat mahdollisesti käyttää työnhaussa tulevaisuudessa.

Toimituksen 1000 euron tuotantobudjetista toimitukselle jäi kulujen maksamisen jälkeen noin 380 euroa käteen. Viivan alle jäänyt summa jaettiin tekopalkkiona puoliksi päätoimittajan ja AD:n kesken.

5 Mikä lehtityyppi?

Koska lehden julkaisija – tai opinnäytetyön toimeksiantaja – oli jalkapalloseura ja lehden tavoitteena oli muun muassa innostaa uusia nuoria tyttöjä jalkapallon pariin, kehittämämme lehtityyppiä voi pitää sidosryhmälehtenä. Lehden lukijakuntaa ei voi tarkasti rajata, joten määrittelin lehden vielä tarkentaen harrastetyyppiseksi lasten ja nuorten sidosryhmälehddeksi.

Tässä luvussa esittelen perusteluja sille, miksi Malinia ei voi pitää vain harrastelehtenä, nuortenlehtenä tai sidosryhmälehtenä, vaan siinä on elementtejä kaikista näistä lehtityypeistä.

5.1 Miksi Malin on harrastelehti...

Futislehdestäni oli tulossa harrastelehti, koska se käsitteli yhtä harrastusta hyvin monipuolisesti. Monet aiheet olivat sellaisia, jotka saattaisivat kiinnostaa lajin harrastajia, mutta myös niitä, jotka vasta miettivät jalkapalloharrastuksen aloittamista.

Toivon, että pystyin tekemään lehden, joka näyttää ja tuntuu harrastelehdeltä, ja jota voivat lukea jalkapalloa harrastavat lapset, nuoret ja heidän vanhempansa. Lehdessä on tarkoituksellisesti juttuja hieman eri näkökulmista hieman erityyppisille lukijoille, jotta myös valmentajat sekä jalkapalloharrastajien perheet löytävät lehdestä omat sisältönsä.

5.2 ...nuortenlehti...

12–17-vuotiaiden suomalaistyttöjen keskuudessa Demi on luetuin lehti 193 000 lukijalaan (Aikakausmedia 2011). Anni Erkon journalistiikan pro gradu -tutkimuksessa Erkko selvitti, että Demiä luetaan muun muassa sen sisällön tarjoaman viihteen ja hyödyn takia sekä siksi, että lehtien avulla on merkitystä tyttöjen sosiaalisessa ympäristössä (Erkko 2009, 89). Malinin esikuvana oli alunperin juuri Demi, koska pidän lehteä älykkäänä ja hyödyllisenä lukijoitaan arvostavana nuortenlehtenä.

Erkon haastattelemat tytöt kuvailivat Demissä esiteltävää ihannetyttöä itsevarmaksi, pirteäksi, kiltiksi, kauniiksi, suosituksi, liikunnalliseksi ja iloiseksi. Haastateltavien mie-

lestä ihanne oli sellainen, jonka he voivat hyväksyä ja johon he voivat itse samaistua. Haastatellut tytöt toivoivat olevansa ihannetytön kaltaisia, mutta eivät pitäneet kovin suurena ongelmana sitäkään, etteivät he kaikin tavoin muistuta ihannetta. Malinia tehdessä pyrin samaan tilanteeseen. Halusin tarjota lukijoille samaistumisen kohteen, joka on urheilullinen, itsevarma, tavoitteellinen ja perheläheinen. Jos kaikki eivät kokisi ihannetta omakseen, ainakin he voisivat peilata itseään siihen ja todeta olevansa jonkun muunlaisia, mikä taas auttaisi heitä oman minäkuvansa rakentamisessa. (Erkko, A., 83–84)

5.3 ... ja vähän sidosryhmälehtikin?

Iina Åmanin mukaan asiakaslehti (sidosryhmälehti) tarjoaa yhteisölle yhteydenpitokanavan asiakkaisiin ja yhteistyökumppaneihin. Jotkut yhteisöt lähettävät asiakkailleen lehden vain kerran vuodessa, toiset saattavat lähettää lehden kuukausittain. Asiakaslehdet ovat nykyisin niin ammattitaitoisesti toimitettuja, että ne voidaan rinnastaa yleis- ja erikoisaikakauslehtiin tai asiantuntemuksella tehtyihin ammattilehtiin. (Åman 2003.) Malin jaettiin sen ilmestyttyä F.C. Kasiysin toiminta-alueella oleviin kouluihin, joten lehden voidaan ajatella olevan yhteydenpitokanava potentiaalisuun F.C. Kasiysi -seuran harrastajiin. Näin ollen sitä voidaan pitää sidosryhmälehtenä.

Asiakaslehtijutut palvelevat toisaalta yhteisön omia tavoitteita, toisaalta kohderyhmien tarpeita ja tavoitteita (Åman, I., 2003). Suorimmin yhteisön omia tavoitteita palvelivat Malin-lehdessä olevat jutut *Seurassa pelikentille*, *Koko perhe pelissä mukana* ja *Joukkue esittäytyy*, sillä ne kertovat seuran toiminnasta ja seurassa toimivista ihmisistä. Kohderyhmän tarpeita nämä jutut palvelivat, jos lukija oli kiinnostunut jalkapalloharrastuksen aloittamisesta Kasiyissä tai halusi tietää, millaista F.C. Kasiyissä harrastaminen on. Muiden juttujen voidaan ajatella palvelevan kohderyhmän tarpeita ja tavoitteita, jos lukijat ovat kiinnostuneita liikunnallisesta elämäntavasta, naisten jalkapallosta ja nuoren harrastajan henkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista.

Suomen suurimmat aikakauslehdet ovat tyypiltään asiakaslehtiä. Vuonna 2010 Suomen levikiltään suurimmat aikakauslehdet olivat S-ryhmän Yhteishyvä (1 720 658) ja Suomen Lähikauppa Oy:n asiakaslehti Me (832 309) (Aikakausmedia 2011).

6 Palaute ja lehden arviointi

Palaute, jota sain lehdestä, oli erittäin myönteistä. Palaute tuli pääosin tutuilta joko suullisesti, sähköpostitse, tekstiviesteillä tai Facebookin kautta. Eniten kehuja tuli pelaajien vanhemmilta. Yleisin reaktio oli yllättyneisyys. Vanhempien tyypillinen kommentti oli: ”En olisi ikinä osannut kuvitella, että lehdestä tulee näin upea ja ammattimaisen näköinen”.

Ryhmä, jonka palaute minua kiinnosti eniten, oli luonnollisesti F.C. Kasiysi Minnit -joukkueen pelaajat. Olin halunnut järjestää kunnon julkaisujuhlan, jossa toimitus pelaisi jalkapalloturnauksen Minnejä vastaan, mutta innokkaat vanhemmat veivät lehden ensimmäisiin harjoituksiin heti lehden tultua painosta. Uutuusarvo laski enkä päässyt näkemään tyttöjen ilmeitä heidän saadessaan lehden käsiinsä. Koska halusimme kuulla tyttöjen kommentit lehdestä, toimitin heille palautelomakkeen, jonka kahdeksaan kysymykseen he saivat vastata.

Lomakkeessa kysyin tytöiltä seuraavat kysymykset:

- Mitkä olivat mielestäsi Malin-lehden parhaat jutut? Miksi?
- Mikä oli mielestäsi lehden vähiten kiinnostava juttu? Miksi?
- Miten arvioisit Malinin kauneus-aiheisia juttuja? (Esim. Vaihtoehto ponnarille s. 12 tai Heleän ihon aakkoset s. 14)?
- Mitä mieltä olet joukkueen esittelystä sivulla 32–34?
- Mitä hyötyä sait maajoukkuepelaajien haastatteluista s. 19–25?
- Tunnetko, että sait vaikuttaa lehden sisältöön? Miten?
- Mitä hyötyä lehdestä on ollut sinulle?
- Minkä arvosanan antaisit lehdelle kouluarvosana-asteikolla 4–10? Arvioi erikseen lehden ulkoasu ja sisältö – anna siis kaksi arvosanaa. Perustele.

6.1 Tyttöjen mielipiteet lehdestä

Lehden pääkohderyhmä oli alle 15-vuotiaat tytöt. Lehti suunniteltiin yhdessä kohderyhmän kanssa, joten kohderyhmän mielipiteet lopputuloksesta kiinnostivat tekijöitä

luonnollisesti yhtä paljon kuin lukijoiden ennakko-odotukset ennen lehdenseen aloittamista. Jokainen lukija on erilainen, mikä näkyy myös tyttöjen vastauksissa. Joukkueen lehdestä saamat kokemukset ja hyödyt sekä mielipiteet jutuista vaihtelevat yhtä paljon kuin yksittäisten pelaajien mieluisimmat pelipaikat.

Ylivoimaisesti eniten tytöt pitivät lehden muotijutusta *Välillä on väriä* sivuilla 36–41. Vastauksissa mainittiin usein mallien nimet, mistä voi päätellä että mieltymykseen vaikutti se, että malleina olivat tutut joukkuekaverit. Kaikki vastaajat eivät perustelleet valintojaan lehden parhaaksi jutuksi, mutta kaksi vastaajaa sanoivat sen näin:

Muotikuvat, koska niissä esitellään kivoja vaatteita. (Vastaaja 1)

Marleenan ja Ellan kuvat koska ne olivat hyviä ja kauniita. (Vastaaja 2)

Ihan jokainen ei pitänyt muotijutusta. Tykkääjiä oli yhdeksän, mutta kolme vastaajaa piti muotikuvia lehden vähiten kiinnostavana sisältönä:

Mulle tylsin juttu oli vaatejutut, koska mua ei muoti kiinnosta. (Vastaaja 3)

Muotijutun lisäksi joukkueen suosikkijuttuja olivat *Testaa, mille pelipaikalle kuulut* s. 35 sekä *Eväät turnauskuntoon* s. 16–17. Testistä vastaajat pitivät, koska se oli heidän mielestään joko ”kiva” tai ”hauska”. Ravinto- ja ruokajutuista eräs vastaaja kertoi saaneensa ”huvia ja hyötyä”.

Vähiten kiinnostavana juttuna 18 vastaajasta seitsemän piti *Koutsien koutsi* -artikkelia sivuilla 44–45. Tätä olimme osanneet odottaakin. Lehteä taitettaessa Nuotio totesi Koutsien koutsista: ”Tämä aukeama on niin aikuisille.” Kuvaavaa oli myös se, että joukkueenjohtaja Anna Vuolanen sanoi, että Koutsien koutsi -juttu kuuluu sisällön puolesta hänen suosikkeihinsa. Yllättävintä nuorten palautteessa oli sivujen 12–13 *Vaihtoehto ponnarille* -juttua kohtaan kohdistunut kritiikki. Kaksi vastaajaa piti juttua ”epäselvänä”. Toisaalta, kahden vastaajan mielestä hiusjuttu oli lehden parasta sisältöä. Eräs lukija kirjoitti:

Hiusten kiinnilaitto oli tärkeä muistutus ja ihostakin pitää huolehtia. (Vastaaaja 4)

Kohdistamalla kysymykseni suoraan joihinkin artikkeleihin halusin selvittää, mitä tytöt ovat lukeneet lehdestä. Kysymykseen ”Mitä hyötyä sait maajoukkuepelaajien haastattelusta s. 19–25?” vastatessaan lukijat viittasivat joskus jopa suoraan tekstiin:

Mielestäni oli se aika hyvä ja hyödyn Laura Kalmarin sanonta: Pelin voittaa se joka yrittää ja tahtoo enemmän (Vastaaaja 5)

Joukkueen vastaukset kysymykseen ”Mitä hyötyä lehdestä on ollut sinulle?” olivat äärimmäisen kiinnostavia. Monet kokivat, että he saivat vaikuttaa lehden sisältöön. Jotkut puhuivat koko lehtiprosessin ajan ”meidän lehdestä”. Parasta palautetta olivat kommentit:

Sain vaikuttaa. Suunnittelimme lehteä yhdessä. (Vastaaaja 6)

Joukkueemme saa rahaa ja pääsemme paljon turnausmatkoille. (Vastaaaja 7)

Sain vaikuttaa, koska olin esim. sivuilla 10-11, olin myös yksityiskuvassa. (Vastaaaja 8)

Se oli kivaa tehdä oma lehti :D:D (Vastaaaja 9)

Sain neuvoja ja vinkkejä. (Vastaaaja 10)

Opin miten kivaa on tehdä lehteä. (Vastaaaja 11)

Olen ruvennut lukemaan lehtiä. (Vastaaaja 12)

Halusin sitouttaa nuoret lehden tekoon niin paljon kuin suinkin. Olen erittäin iloinen, että tytöt kokivat projektin lopussa olevansa itse Malinin tekijöitä. Tyttöillä oli tärkeä neuvonantajarooli lehden suunnittelupalaverissa. Lisäksi he kokivat lehden omakseen, koska esiintyivät lehden kuvissa. *Joukkue esittäytyy* -jutussa jokainen joukkueen pelaaja pääsi ääneen vastaamalla heille esitettyihin kysymyksiin. Vastausten perusteella esittelyjuttu oli tytöille tärkeä. Eräs lukija totesi siitä:

Kivaa oli tietää mitä muut ajattelee. (Vastaaaja 13)

6.2 Toimeksiantajan palaute lehdestä ja prosessista

Joukkueenjohtaja Anna Vuolanen, joka oli tärkein kontaktini toimeksiantajaan, oli lopputuotteeseen erittäin tyytyväinen. Prosessin aikana meillä oli jonkun verran näkemyseroja, joista puhuimme lehden ilmestyessä pohtien syitä ristiriitoihin. Vuolanen totesi, että lehden tavoitteet muuttuivat prosessin aikana ilman että niistä sovittiin yhteisesti. Projektin nopean käynnistämisen takia prosessin suunnittelu ja roolitus jäi tekemättä. Jos prosessi olisi alussa suunniteltu tarkemmin, ristiriidat oltaisiin ehkä voitu välttää.

Minun mielessäni lehti oli koko ajan suunnattu suurelle yleisölle. Oma tavoitteeni oli tehdä yleisesti kiinnostavaa tyttöjen futislehteä, jonka sisältö on kiinnostava jalkapalloharrastajille eri puolilla Suomea. Pidin itsestään selvänä, että lehteen haastatellaan joukkueen ulkopuolisia toimijoita, maajoukkuepelaajia, harrastajia eri seuroista ja esimerkiksi jalkapalloa harrastavaa perhettä, joka ei ole mukana F.C. Kasiysi Minnit -joukkueen toiminnassa.

Ongelmat liittyivät siihen, että emme olleet määritelleet toimeksiantajan ja päätoimittajan rooleja lehdentekoprosessissa. Vuolanen on omassa työssään yritysviestinässä tottunut toimintatapaan, jossa lehden tekijä hyväksyttää juttuideoiden lisäksi näkökulman ja haastateltavat toimeksiantajalla ennen juttujen toteutusta. Malinin tapauksessa toimitus otti toimeksiantajan roolia ja Vuolanen näki jutut vasta valmiina. Lehden ”omistajuus” ei ollut yksiselitteinen. Kun sanoimme nämä asiat ääneen projektin päättyessä, ymmärsin mistä monet ristiriitatilanteet olivat johtuneet.

Näistä ongelmista huolimatta Vuolanen kertoi olevansa valmiiseen lehteen erittäin tyytyväinen. Hän myönsi, että lehti, joka on ennemminkin yleinen kuin yksityinen, sopii huomattavasti paremmin myyntiin ja levittämiseen. Sen lisäksi, että lopputuloksesta on hyötyä joukkueelle esimerkiksi varainkeruutarkoituksessa, se on hieno muisto joukkueelle jo pelkästään joukkueen esittelyn ansiosta. Lehden ilmestyttyä Vuolanen ryhtyi innokkaasti myymään ja markkinoimaan lehteä ja sai sitä kaupaksi hyvin tuloksin.

6.3 Omien tavoitteiden saavuttaminen

Suunnittelemalla ja toteuttamalla Malin-lehden olin halunnut oppia ymmärtämään koko lehdenteon prosessia entistä paremmin. Tavoitteeni oli pyrkiä parantamaan toimituksellisia yhteistyötaitojani ja kehittää osaamistani juttujen suunnittelussa, kirjoittamisessa ja editoinnissa. Halusin myös selvittää, miten kohderyhmää voi käyttää apuna journalistisen tuotteen suunnittelussa. Mielestäni olen onnistunut saavuttamaan kaikki nämä opinnäytetyölle asettamani tavoitteet. Kohderyhmän osallistamisesta lehden tekoon vedän tyttöjen palautteen perusteella sen johtopäätöksen, että lukijoita voi ja kannattaa osallistaa mahdollisuuksien mukaan, sillä sitouttavan prosessin myötä kohderyhmä koki lehden todella omakseen.

Yksi kiinnostavista piirteistä tätä projektia toteuttaessa on ollut se, miten aikaisemmin ventovieraasta aihealueesta tulee kiinnostava, kun aiheeseen perehtyy tarpeeksi. En tiennyt jalkapallosta juuri mitään projektin aloittaessani enkä ole ollut lajista koskaan erityisen kiinnostunut. Tämä projekti osoitti, että kun näkökulma aiheeseen on itselle mielekäs, aihe muuttuu nopeasti kiinnostavaksi ja siihen tekee mieli perehtyä. Itsensä esittelemisen futislehden päätoimittajana tuntui omista lähtökohdistani silkalta hulluudelta. Ihmiset kuitenkin ottivat minut tosissaan ja suhtautuivat projektiin pelkästään mielenkiinnolla ja innolla. Tämän projektin jälkeen uskon, että mikä tahansa hanke voi olla uskottava, kun tekemiseen panostetaan täysillä.

Opinnäytetyöraportin kirjoittamalla olen halunnut arvioida ja valottaa Malinin julkaisuun johtanutta prosessia. Raportin kirjoittaminen ei tuottanut hankaluuksia, sillä olin dokumentoinut kaikki lehden syntymiseen johtaneet tapahtumat yksityiskohtaisesti. Yksi raportin kirjoittamista helpottanut tekijä oli lehdenteon tiukka aikataulu. Tätä kirjoittaessa lehden suunnittelun aloittamisesta on kulunut vajaa kuusi kuukautta, joten kaikki prosessin vaiheet ovat vielä kirkkaina mielessäni.

6.4 Mitä tekisin toisin

Lehden saaminen painosta oli samaan aikaan hieno ja hirvittävä kokemus. Lehteen jääneet pienet ja isot virheet valvottivat minua öisin, kun ajattelin että virheet on painettu

5000-kertaisina ja lähetetty maailmalle. Lehteen jäi muutama pieni kielivirhe ja joitakin isompia puutteita.

Unohdin kirjata apinalaatikkoon yhden tärkeimmistä, eli lehden julkaisijan nimen. Lehden julkaisija on F.C. Kasiysi Espoo, jonka nimissä mainokset kerättiin. Tehdään se nyt selväksi. Lehteen olisi ollut myös hyvä kirjata selkeä ohje niille, jotka ovat kiinnostuneita aloittamaan harrastamisen F.C. Kasiysissä. Paikallisuus ja valtakunnallisuus vuorottelivat lehdessä ja *Seurassa pelikentille* -jutussa puhuttiin vain Laaksolahdesta, vaikka olisi pitänyt puhua Espoon Laaksolahdesta. *Joukkue esittäytyy* -jutussa unohdettiin kokonaan kertoa, minkä joukkueen esittelystä on kyse. Taittoon jäi huolimattomuusvirhe sivulle 14, juttuun *Heleän ihon aakoset*, kun kuvituskuvat leikkautuivat väärin.

Uskon, että näiltä virheiltä oltaisiin voitu välttyä, jos lehden viimeistelyyn olisi käytetty hieman enemmän aikaa ja lehti oltaisiin käyty huolellisesti läpi toimeksiantajan kanssa vielä viime metreillä ennen lehden toimittamista painoon.

Ilmoitusmyynnissä emme päässeet lähellekään asettamaamme myyntitavoitetta, jonka mukaan mainosmyynnin olisi pitänyt tuottaa joukkueelle yli 10 000 euroa voittoa. Vastaavia hankkeita toteuttavia kehottaisin kohtaamaan kaikki myyntiin osallistuvat henkilöt kasvotusten, antamaan tarkan briiffin ja tekemään selväksi, millaista lehteä ollaan toteuttamassa. Vanhemmat olivat niin äimänä lopputuotteesta, että luulen etteivät he missään vaiheessa pystyneet kuvittelemaan, että lopputuloksesta on syntymässä ammattimaisesti toteutettu oikea lehti. Vanhempien olisi pitänyt tavata tekijät ja tutustua lehdestä tehtyihin suunnitelmiin. Heidät olisi pitänyt ohjeistaa myyntiin tarkasti ja antaa siihen selkeät käytännön ohjeet, koska monet eivät ole työssään millään lailla tekemisissä myynnin kanssa. Myös aikataulu vaikutti osaltaan ilmoitusmyynnin epäonnistumiseen. Lehden tekoaikataulu oli kiireinen ja tapahtui kesällä loma-aikaan, joten yhteydenpito vanhempien kanssa oli erittäin hankalaa. Uskon, että seuraavan numeron myyminen ilmoittajille olisi jo huomattavasti helpompaa. Ensimmäistä numeroa voisi näyttää potentiaalisille mainostajille, joten he tietäisivät mihin ovat lähdössä mukaan.

Lehden ulkoasuun olen erittäin tyytyväinen ja sisällöstä ja rakenteesta tuli mielestäni johdonmukainen. Vaikka Helsingin Sanomat otsikoi lehtiprojektista kertoneen artikkelin

linsa ”Ihinhoito-ohjeita futisjoukkueelle” (liite 4), Malinissa on ennen kaikkea jalkapalloon keskittyviä juttuja. Eräs 14-vuotias lukija totesi: ”Aika hauskaa, että tässä on samanlaisia juttuja kuin Demissä, mutta futiksesta kiinnostuneelle”.

Vaikka lehteen jäi harmillisia virheitä, täytyy muistaa että suurin osa lukijoista ei huomaa lehden virheitä. Minulle tärkeintä on se, että toimeksiantajaseura ja joukkue jonka kanssa lehteä tehtiin, ovat tyytyväisiä lopputuotteeseen.

Lehden tekeminen oli sekä hauskaa että opettavaista. Ajan kuluessa olen oppinut katsomaan Malinista onnistumisia ja ottamaan virheistä opikseni seuraavaa lehtiprojektia varten.

7 Lähteet

Aikakausmedia 2011. Mediakortit. Demi. Luettavissa:

<http://www.aikakauslehdet.fi/Etusivu/Media-->

Mainonta/Mediakortti/Mediakortit/?id=423&lang=fin&vuosi=2011#lukijamaara.

Luettu: 12.11.2011.

Aikakausmedia 2011. 12–17-vuotiaiden tyttöjen eniten lukemat aikakauslehdet. Luetta-

vissa: [http://www.aikakauslehdet.fi/Etusivu/Tietoa--Tutkimuksia/Levikkeja-ja-](http://www.aikakauslehdet.fi/Etusivu/Tietoa--Tutkimuksia/Levikkeja-ja-lukijamaaria/Lukijamaarat-Suomessa/12-17-vuotiaiden-tyttojen-eniten-lukemat-aikakauslehdet/)

lukijamaaria/Lukijamaarat-Suomessa/12-17-vuotiaiden-tyttojen-eniten-lukemat-

aikakauslehdet/. Luettu: 30.9.2011.

Auvinen, R. & Koskenvesa, A. 3.5.2011. Seuran viestintävastaava & seuran johtokun-
nan puheenjohtaja. F.C. Kasiysi. Haastattelu. Espoo.

Erkko, A. Lohtua, neuvoja ja vaatimuksia – Nuorten lukijoiden tulkintoja sosiaalisesta
tuesta tyttöjenlehdissä. Jyväskylän yliopisto. Pro gradu. Jyväskylä. Luettavissa:

[https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/19661/URN_NBN_fi_jyu-](https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/19661/URN_NBN_fi_jyu-200903031087.pdf?sequence=1)
200903031087.pdf?sequence=1. Luettu: 30.9.2011.

Harju, L., Kivisaari, R., Laiho, T. & Vuolainen, A. 4.5.2011. F.C. Kasiysi Minnit T99 -
joukkueen talousvastaava, joukkueenjohtaja ja kaksi muuta äitiä. Suunnittelupalaveri.
Espoo.

Leppänen, K. 27.4.2011. Uutistoimittaja. MTV3. Puhelinhaastattelu. Helsinki.

SLU. Kansallinen liikuntatutkimus 2009–2010. Lapset ja nuoret. Luettavissa:

<http://slu-fi->

[bin.directo.fi/@Bin/c6dc70e3cd1f3b7cc0fb9c4e6e5baf6f/1317397723/application/pdf/3244703/Liikuntatutkimus_nuoret_2009_2010.pdf](http://slu-fi-bin.directo.fi/@Bin/c6dc70e3cd1f3b7cc0fb9c4e6e5baf6f/1317397723/application/pdf/3244703/Liikuntatutkimus_nuoret_2009_2010.pdf). Luettu: 30.9.2011.

Suomen Palloliitto. Vuosikertomus 2010. Luettavissa:

http://www.palloliitto.fi/mp/db/file_library/x/IMG/186659/file/Vuosikertomuos_2010_lowres.pdf. Luettu: 30.9.2011.

Rantanen, L. 2007. Mistä on hyvät lehdet tehty? Visuaalisen journalismin keittokirja.

Hill and Knowlton Finland Oy. Helsinki.

Åman, I. 2003. Asiakaslehti – Sidosryhmälehti. Luettavissa:

http://www.jyu.fi/viesti/verkkotuotanto/yviperust/artikkelit/asiakaslehti_sidosryhmalhti.html. Luettu: 30.9.2011

Liitteet

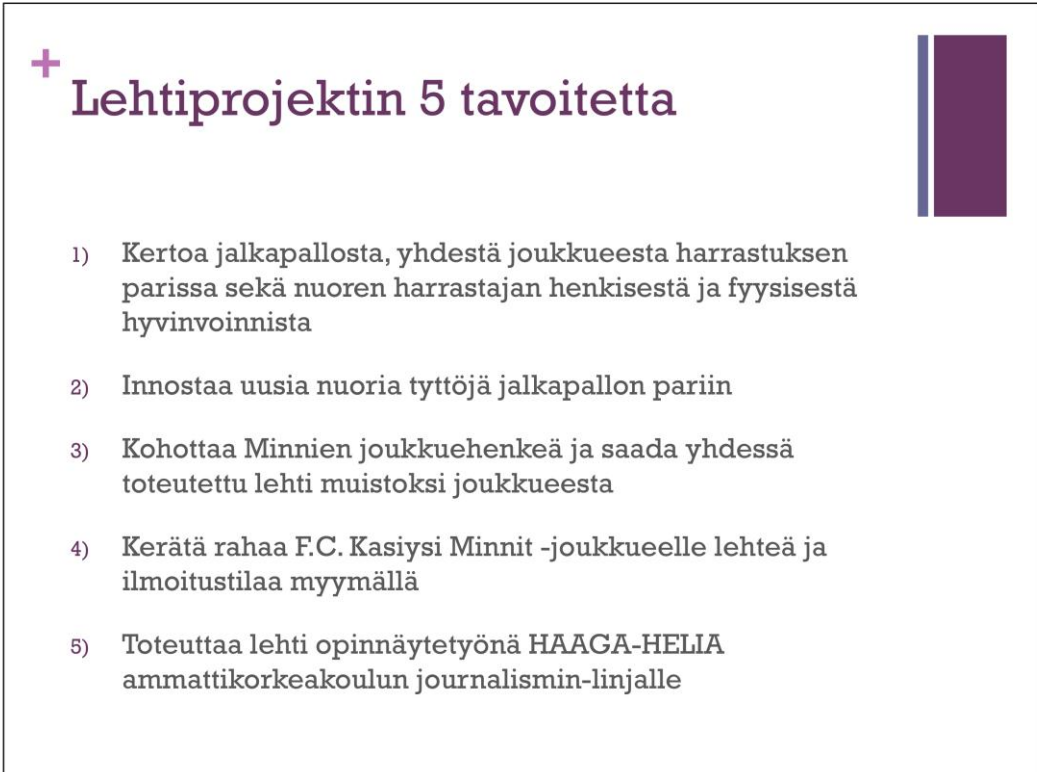
Liite 1. Esitys ”Lehti: Mimmifutaaja”

**LEHTI :
Mimmifutaaja**

**F.C. Kasiysi Minnien
joukkuejulkaisu**

Päätoimittaja: Petra Vuolanan
Puh. 040 527 9252
petra.vuolanan@gmail.com

+ Lehtiprojektin 5 tavoitetta

- 1) Kertoa jalkapallosta, yhdestä joukkueesta harrastuksen parissa sekä nuoren harrastajan henkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista
- 2) Innostaa uusia nuoria tyttöjä jalkapallon pariin
- 3) Kohottaa Minnien joukkuehenkeä ja saada yhdessä toteutettu lehti muistoksi joukkueesta
- 4) Kerätä rahaa F.C. Kasiysi Minnit -joukkueelle lehteä ja ilmoitustilaa myymällä
- 5) Toteuttaa lehti opinnäytetyönä HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulun journalismin-linjalle

+ Lehden motto

Kiinnostavan ja ulkoasultaan houkuttelevan lehden motto:

Mimmifutis on hauska ja kehittävä liikuntaharrastus, josta saa kavereita, hyvän kunnon ja onnistumisen kokemuksia

+ Työn aikataulu

- **Huhtikuu:** kustannusarvio ja ilmoitusmyynnin aloittaminen + juttusuunnitelmat + alaikäisen lapsen kuvan julkaisu lehdessä -lupalappu allekirjoitettavaksi vanhemmille + "toimituspalaveri"-tapaaminen joukkueen kanssa
- **Toukokuu:** ilmoitusmyynti, juttujen aloittaminen
- **Kesäkuu:** juttujen kirjoittaminen ja kuvaaminen ja painotalojen kilpailutus
- **Heinäkuu:** juttujen viimeistely, kuvien loppukäsittely ja lehden taitto sekä painatus
- **Elokuu:** lehti tulee painosta ja se jaetaan koulujen alkaessa

+ Lehden jakelu ja lukijat

- Lehden 5000 kpl painos jaellaan Espoossa Laaksolahden ja ympäristön alueella kouluihin ja kirjastoihin sekä joukkueen sidosryhmille
- Lisäksi Minnit myy lehteä keräten varoja joukkueen toimintaan
- Lehden sisältö kiinnostaa sekä tulevia harrastajia että jo nyt jalkapalloa harrastavia nuoria ja heidän perheitään

+ Esimerkkejä juttuideoista

- Valmentajat kertovat: miten kehityt taitavaksi jalkapalloilijaksi
- F.C Kasiysi Minnit -joukkueen esittely ja viikko-ohjelma
- Reportaasi: Päivä Stadi Cupissa
- Näin pidät joukkuehengen korkealla: nuorisopsykologin haastattelu
- Yleisimmät futisvammat – miten ne parannetaan
- Turnauksen parhaat eväät – karkki ei kelpaa välipalaksi
- Perheenjäsenet kertovat: mitä lapsen harrastus on tuonut elämään
- Muotijuttu: mimmifutaaja pukeutuu rennosti kouluun

+ Lehden tuoma hyöty F.C. Kasiysi -seuralle

- Positiivista näkyvyyttä seuralle ja tyttöjen jalkapalloharrastukselle
- Saadaan uusia tyttöjä mukaan lajiin, jonka parissa voi harrastaa, kilpailla ja kasvattaa itseluottamusta
- Produkti-tyyppisestä opinnäytetyöstä tehtävän raportin perusteella seura voi saada tarvitsemaansa tietoa oman kehitteillä olevan lehtensä tekoa varten

+ Muutama sana päätoimittajasta

- Petra Vuolanen, 24 vuotta
- YO 2006, opiskellut HAAGA-HELIAssa journalismia vuodesta 2008
- Työskennellyt toimittajana ja avustanut mm. Helsingin Sanomia, Suomen Kuvalehteä ja Taloussanomiam. Toimi opiskelijalehti H2:n päätoimittajana vuonna 2009.
- Kiinnostunut nuortenlehdistä ja niiden kasvattavasta näkökulmasta
- Hyvät suhteet kuvaajiin ja muihin lehtialan visualisteihin, kuvaa myös itse
- Ei ole koskaan harrastanut joukkuelajeja, joten keksii helposti kysymyksiä jalkapallosta
- Suunnitelmissa kesällä 2011: istua futiskatsomoissa ja tehdä Kasiysin ensimmäinen tyttöfutikseen keskittyvä lehti

TUE TYTTÖJEN JALKAPALLOA – ILMOITA MALIN-LEHDESSÄ

F.C. Kasiysi Espoo ry on yli tuhannen jäsenen aktiivinen, kannustava ja kehittyvä jalkapallon kasvattajaseura, joka kuuluu jäsenmäärältään Suomen suurimpien seurojen joukkoon. Junnointitoimintaan keskittyvässä Kasiysissa toimii yli neijäkymmentä joukkuetta, pääosin Turunväylän, Kehä III:n ja Viindintien välisellä alueella Espoossa.

Vuonna 1999 syntyneiden tyttöjen joukkue on nimeltään F.C. Kasiysi Minnit. Joukkue on perustettu syksyllä 2006 ja suuri osa alkuperäisen joukkueen työstä on edelleen aktiivisesti mukana. Joka vuosi joukkue on saanut myös uusia, innokkaita pelaajia.

Keväällä 2011 Kasiysi Minnit käynnisti lehtihankkeen, jonka tavoitteena on:

- kertoa tyttöjen jalkapallosta, nuoren harrastajan henkistä ja fyysistä hyvinvoinnista sekä yhdestä joukkueesta harrastuksen parissa
- innostaa uusia tyttöjä jalkapallon pariin
- hankkia varoja F.C. Kasiysi Minnit -joukkueen harjoitusten, turnausten ja leirien rahoittamiseksi ilmoitustilaa myymällä

Toivomme, että voitte tukea tyttöjä jalkapalloa ja joukkueitamme lähentämällä hankkeeseen mukaan ilmoittajana. Lehdien painosmäärä on 5000 kpl ja se jaetaan alakoulujen oppilaille (luokka-asteet 1.-6.) Kasiysin toiminta-alueella Espoossa (Laaksolahti, Lähderanta, Jupperi, Järvenperä,

Vihertiaako, Karakallio). Lisäksi joukkueen jäsenet myyvät lehteä irtonumeroina.

Mainostajana tuette hyvää asiaa, saatte näkyvyyttä ko. alueella ja voitte kohdistaa viestinne jalkapalloa harrastaville nuorille ja heidän perheilleen sekä tuleville, uusille harrastajille. Aikauslehtiyyppinen julkaisu painetaan hyvälaatuiselle paperille ja sen visuaaliseen ilmeeseen kiinnitetään erityistä huomiota. Uskomme, että lehti säilytetään monen pelaajan kodissa pitkään.

Päätoimittajana lehdessä toimii Haaga-Helia ammattikorkeakoulusta tänä vuonna valmistuva medianomi Petra Vuolainen, jolla on usean vuoden kokemus toimittajan työstä. Hanke toteutetaan F.C. Kasiysi ry:n johtokunnan luvalla ja tuella.

Painovalmis aineisto lähetetään 13.6.2011 mennessä osoitteeseen petra.vuolainen@gmail.com.

Yhteistyöstä kiittäen – fustisterveisin
F.C. Kasiysi Minnit
Työt: 1999

Lisätietoja hankkeesta antaa:
Päätoimittaja Petra Vuolainen
Puh. 040 527 9252
petra.vuolainen@gmail.com

ILMOITUSKOOT

- Ilmoitukset PDF-tiedostona.
- Resoluutio 300dpi.
- Värit RGB-muodossa (Adobe RGB).
- Kaikkien kokoisiin lisäksi 3 mm leikkuuvara.
- Ei leikkuumerkkejä.

Takakansi 270 mm x 210 mm 1 990 €	1/1
Sisäkansi 270 mm x 210 mm 1 590 €	
MUUT	
1/1 270 mm x 210 mm 1 490 €	
1/2 135 mm x 210 mm 790 €	
1/3 90 mm x 210 mm 490 €	
1/4 67,5 mm x 210 mm 440 €	
	1/2
	1/3
	1/4

Liite 3. Tiedote 16.8.2011 ”Malin on kaivattu futisaiheinen tyttöjen lehti!”

Malin – Lehti Futistytöille
F.C. Kasiysi Espoo

Tiedote 16.8.2011

Malin on kaivattu futisaiheinen tyttöjen lehti!

Missä ovat tyttöjen futisidolit? Millainen imago tyttöfutiksella on? Onko futis tyttöjen harrastus? Mikä olisi järkevä varainhankintatapa joukkueelle? Muun muassa näistä kysymyksistä lähti keväällä 2011 kytämään ajatus futistyttyöjen lehden tekemisestä.

Malin – Lehti futistytöille on hanke, jonka tavoitteena on tehdä näkyväksi tyttöjen jalkapalloharrastusta. Lehti on toteutettu F.C. Kasiysi Espoo -seuran ja F.C. Kasiysi Minnit T99 -joukkueen kanssa ja se on osa Haaga-Helia ammattikorkeakoulun journalismin koulutusohjelmaan tehtävää opinnäytetyötä.

Lehden toimitustyöstä vastasi opinnäytetyötään tekevä toimittajaopiskelija Petra Vuolanen. Ennen juttujen aloittamista Vuolanen tapasi T99 Minnit -joukkueen järjestämässään lehtiöppajassa, jossa nuoret harrastajat kertoivat, millaisia juttuja he haluaisivat lukea futislehdestä, ja miltä lehden heidän mielestään pitäisi näyttää. Lehden nimestä järjestettiin äänestys. Ilmoitusmyyntiä hoitivat joukkueen vanhemmat ja lehti painettiin ilmoitustuloista saaduilla varoilla.

Tyttöjen futista käsittelevä lehti on herättänyt paljon kiinnostusta ja muun muassa Helsingin Sanomat teki heinäkuussa jutun projektista. Raportti Malin-lehden synnystä valmistuu osana opinnäytetyötä lokakuussa ja sitä voi kysyä Haaga-Helia ammattikorkeakoulusta tai päätoimittajalta.

Malinia on painettu 5000 kappaletta, joista noin puolet jaetaan maksutta F.C. Kasiysin toiminta-alueen koulujen oppilaille Espoossa. Joukkue aikoo jakaa Malinia turnauksissa ja myydä lehteä tutuille ja tuntemattomille varainkeruumielessä. Halukkaat voivat tilata lehden elokuussa ilmestyneen numeron Kasiysi Minnien joukkueenjohtajalta. Toimitus suosittelee lehteä erityisesti tyttöjoukkueille ja -seuroille.

Kerromme mielellämme lisää lehtihankkeesta.

Päätoimittaja
Petra Vuolanen
Puh. 040 527 9252
Petra.vuolanen@gmail.com

Joukkueenjohtaja ja yhteyshenkilö F.C. Kasiysissä
Anna Vuolanen
Puh. 040 705 5734
Anna.vuolanen@outokumpu.com

PÄIVÄN PÄÄTOIMITTAJA

Ihohoito-ohjeita futisjoukkueelle

Petra Vuolanen teki tytöille suunnatun jalkapallolehden.

Tuomas Kokko HS

HELSINKILÄINEN Petra Vuolanen sai keväällä idean.

Hän päätti tehdä oman lehden jalkapalloa harrastaville tytöille.

25-vuotias Vuolanen ei ole koskaan pelannut jalkapalloa, mutta hänen 12-vuotias pikkusiskonsa on mukana espoolaisen FC Kasitys -seuran Minnit-joukkueessa.

”MEILLE tuli kotiin lehti, jolla jalkapalloseura kerää rahaa toimintaansa. Katsoin sitä ja

Petra Vuolanen

ihmettelin, etteivät tytöt näy lehdessä lainkaan”, Vuolanen sanoo.

Lehti nimeltä Malin on Vuolasen opinnäytetyö Haaga-Helian ammattikorkeakouluun.

Hän opiskelee siellä journalismia.

”Halusimme lehdelle abstraktin nimen, jonka sisällä on maali-sana. Se tuntuu myös modernilta ja nuorekkaalta.”

Koska elokuun puolivälissä valmistuva lehti on koulutyö, sitä ilmestyy vain yksi numero. ”Olen saanut muutamasta espoolaisesta koulusta luvan, että lehteä saa jakaa suoraan oppilaille. Loput lehdet jäävät pikkusiskoni joukkueelle, jotka yrittävät kerätä sen avulla rahaa esimerkiksi turnausmatkoihin.”

ENNEN kuin Petra Vuolanen alkoi tehdä lehteä, hän kartoitti, millaista lehteä hänen sisconsa joukkue haluaisi lukea.

”Lehteen tuli juttuja laidasta laitaan, kuten vaikkapa [jalkapalloilija] Laura Kalmarin haastattelu. Sitten on myös välipalaohjeita, ihohoitovinkkejä ja syysmuotia”, hän listaa.

Vuolasta ihmetyttää, etteivät jalkapallolehdet huomioida hänen siskonsa kaltaisia pelaajia.

Palloliiton mukaan alle 18-vuotiaita joukkueissa jalkapalloa pelaavia tyttöjä on noin 20 000.

Poikia on noin 66 000.

”Naisten MM-kisatkin jäivät Suomessa vähälle huomiolle. Nuorten tyttöjen pitäisi päästä näkemään naisten jalkapalloa ja saada sitä kautta esikuvia sekä intoa omaan harrastukseen”, Vuolanen sanoo.

Pallo haltuun 8/10

TEKSTI Marja-Liisa Husso KUVA Juha Salminen

Sarjassa seurataan, miten käy helsinkiläiselle futisäidille, joka aloittaa jalkapallotreinit nollassa.

Pallo Adidas

Kesällä voi tehdä mitä vain – vaikka treenata oma-aloitteisesti, luulee hyväuskoinen futiksen harrastaja.

Mielikuvissa

Kesäloma! Päätin heti, että pitäisin vapaata Sitkeiden Mammojen treeneistä yhtä pitkään kuin töistä. Jotta en aivan unohtaisi nupullaan olevia taitojani, ujuttautuisin poikieni mukaan, kun nämä kävisivät höntsäilemässä pallon kanssa lähikentillä. Ehtisin muutamiin harjoituksiin heinäkuussa, ennen kuin liigan pelit jatkuisivat elokuussa ja ennen kuin Unelma Cuppi koittaisi syyskuun alussa. Ja voisin aina syventyä mielikuvaharjoitteluun. Monet huippu-urheilijat treenaavat psyykeään aina ennen tärkeää suoritusta. Amatikkeseen urheilivat käyttävät menetelmää myös silloin, kun he ovat loukkaantumisen vuoksi harkkakiellossa.

Ei kuitenkaan lomaa kokonaan ilman jalkapalloa. Maailman suurimpiin juniorigutistapahtumiin kuuluva Hesa Cup on ollut osa perheemme kesänviettoa jo vuosia. Kun pojat olivat nappuloita, kapinoin äänekkäästi

sitä vastaan, että lomasuunnitelmat oli tehtävä heinäkuusta turnausta silmällä pitäen. Vähitellen futis ui osaksi arkeamme, ja Hesa Cup alkoi kuulua kesään yhtä selvästi kuin mökkisauna ja grillimakkara.

Tänä vuonna katsoin turnausta uusin silmin. Nautiskelin tunnelmasta. Joukkueet eri puolilta maailmaa tarjosivat parasta mahdollista viihdettä: iloa onnistumisista, kiukkua ja surua pettymyksistä, naurua hassuista palloista, voitonriemua, toivoa tappiollisen tilanteen kääntymisestä. Pienenkin futiskokeumukseni ansiosta pystyin myös eläytymään hienoihin kuljetuksiin, näppäriin harhautuksiin ja mahtaviin maaleihin.

Itseäni en saanut kesällä treenaamaan aikomuksistani huolimatta. Yhden kerran kysyin nuorimmaistani kanssani pallottelemaan, kun tämä oli juuri tullut umpiväsynä omista treeneistään. Taisin tietää jo kysyessäni, että poika ei jaksa.

”Hesa Cup sai minut kapinoimaan.”

Kun palasin töihin, ajattelin aloittaa myös treenit, mutta ne peruttiin viime hetkellä, kun tulijoita olisi ollut vain viisi. Seuraavalla kerralla halukas porukka oli kutistunut kolmeen. Siis mielikuvaharjoittelua.

Pötkähdin nurmelle ja yritin rentoutua niin kuin mielikuvaharjoituksessa kuuluu. Kävin ajatuksissani läpi Mammojen pelikuvioita. Muistin laitapelaajan tiimalasikuvion: vastustajan maalilla pitäytytään laidassa, ja kun peli laskee kohti omaa päättä, mennään tiimalasin kapeimpaan kohtaan. Ajattelin innostuksen tunnetta, joka pelikentällä herää. Näin itseni haastamassa vastustajan pelaajaa ja ottamassa palloa pois tältä. Mielikuvissani annan unelmasytön **Erjalle, Jennille tai Elisalle**.

H-hetkeen eli Unelma Cuppiin on tätä kirjoittaessa aikaa noin kuukausi, ja elokuussa treenit sentään jo pyörivät tehokkaasti.

Palaan ajatuksissani vielä Hesa Cupiin, jossa joukkueen itseluottamuksen merkityksen näki selvästi kentän laidalta. Taidoitan heikompi joukkue saattaa voittoa, jos itseluottamus on kunnossa. Päätän uskoa itseeni. □

FUTARIN FAKTAT

Kesän naisfutismitalit saavat:

JAPANIN NAISJOUKKUE, joka voitti futiksen maailmamestaruuden. Joukkue oli ennen MM-finaalia kohdannut Yhdysvallat 25 kertaa ilman ainoatakaan voittoa. Finaalissa sitkeät japanilaiset nousivat kaksi kertaa tappioasemasta USA:n rinnalle ja veivät ensimmäisen maailmamestaruutensa lopulta rangaistuspotkukilpailussa.

JOURNALISMIN OPISKELIJA PETRA VUOLANEN, joka hoksasi sen, mitä urheilulehtien ammattitoimittajat eivät ole huomanneet: Suomessa on noin 20 000 joukkuefutista harrastavaa tyttöä, joita taatusti kiinnostaisi lukea lehdistä juttuja omasta lajistaan. Petra siis teki opinnäytetyönään lehden tyttöfutisajille.

ANETTE, JENNI, METTE, SANNA JA SELENA, jotka avustivat PK-35:n 99-potkia, jotta nämä saivat kaksi täyttä joukkuetta Hesa Cupiin. Tytöt ottivat paikansa kentällä ja pelasivat tasaveroisesti poikien rinnalla. Tsemppiringissä pojat lopulta uskalsivat panna käden tyttöjen hartiille.